

پیام سندیکا

شماره ۴۸
سال ششم / تمبر ۹۵
نشریه سندیکاهای کارگری ایران

پیام سندیکا
پیام آور سندیکاهای کارگری ایران

چاپی و الکترونیکی
فارسی و انگلیسی

حاصل اتحاد تاریخی کارگران سندیکایی
دوراستای تشکل و آگاهی برای کارگران

برای فرزندانمان جامعه ای صلح آمیز و بدون فقر، بیکاری، گرانی می خواهیم!

۲۳ خرداد روز لغو کار کودک گرامی باد

اتحادیه
نیروی کار
پروژه ای

سر پیام
اطلاعیه های سندیکاهای کارگری
گزارشات کارگری از واحدهای تولیدی سراسر کشور
تلاطم سیاسی در فرانسه
مبارزه جانانه زحمتکشان فرانسه با سرمایه داری
نبرد کار و سرمایه همچنان داغ است!
شوراهای اسلامی کار از قانون تا واقعیت
خانواده های کارگری برای ثبت نام
مصاحبه ایلنا با فعالان کارگری فلز کارمکانیک
داشتن سندیکا از نان شب واجب تر است!
کارخانه ارج تعطیل شد!
یاد مانده هایی از وقایع ۲۳ تیر ۱۳۳۰
حقوق بشر
رایج شدن دزدی از صندوق صدقه
آیا سقوط دولت قذافی به صلح و دموکراسی کمک کرد؟
اعتراضات کارگری چرا به نتیجه نمی رسد؟
مبارزه زحمتکشان علیه قراردادهای موقت
ویژه نامه زنان
ویژنامه کودکان کار

پیام سندیکا

ماهنامه خبری - تحلیلی کارگری

نشریه درونی سندیکاهای کارگری ایران
کاری از کارگران سندیکایی ایران
بر اساس منشور جهانی سندیکاهای کارگری
در راستای تشکل و آگاهی برای کارگران
از مهر ۱۳۹۰ / چاپ تهران (جایی و الکترونیکی)

پیام سندیکا
ماهنامه خبری - تحلیلی کارگری
شماره ۲۸
سال شانزدهم - زمستان ۱۳۹۰
تیرماه - زمستان ۱۳۹۰

برای فرزندانمان جامعه ای سبز و بدون فقر، بیکاری، گرامی می خواهیم!

۲۳ خرداد روز نفو کار کودک گرامی باد

انجمن ملی سندیکای کارگران
انجمن ملی سندیکای کارگران
انجمن ملی سندیکای کارگران
انجمن ملی سندیکای کارگران

سندیکای کارگران فلز کار مکانیک
سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی
سندیکای کارگران نقاشی و تزئینات
سندیکای کارگران بنا
سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه
اتحادیه نیروی کار پروژه ای

<http://vahedsyndica.com>
vsyndica@gmail.com
s_felezkar@yahoo.com
sfelezkar1961@gmail.com
www.sfelezkar.com
irunionmessenger@gmil.com

سرپیام

جنجال حقوق های چندصد میلیونی و محکوم شدن کارگران به شلاق و تعطیلی کارخانه های تولیدی همچون ارج و فروش کارخانه نیشکر هفت تپه به بخش خصوصی زخم هایی است که از دل جامعه سرمایه داری بیرون زده است.

سرمایه داری تجاری نفوذ کرده در دولت خواهان واردات هرچه بیشتر و نابودی کامل صنعت و اتکا اقتصاد به فروش نفت است. صندوق بین المللی پول هم خواهان کارگر ارزان و نابودی قانون کار می باشد. این دو لبه قیچی برای بریدن نان کارگران و نابودی استقلال اقتصادی ایران هم قسم شده اند.

سرمایه داری جهانی با کشیدن پای ایران به جنگ سوریه و عراق باتلاقی را فراهم کرده تا ایران در مشکلات داخلی و خارجی کمر خم کند تا سواری خوبی به سرمایه داری جهانی بدهد.

زحمتکشان ایران چاره ای ندارند جز آنکه در سندیکاهای کارگری جمع شده و از منافع خود که جدا از منافع ملی کشور نیست دفاع کنند. سرمایه داری برای به برده کشاندن ما و فرزندانمان نقشه های شومی در سر دارد. از طرفی می خواهند قانونی نباشد تا کارگران بصورت ارزان و برده وار برایشان کار کنند و از طرفی می خواهند با درگیر کردن ایران در جنگ، هم ایران را تکه تکه کرده و هم فرزندان ایران را بکشد تا در یک نارضایتی عمومی و شورشی کور، بهتر بتوانند به غارتش ادامه دهد.

همبستگی و اراده ما می تواند این نقشه را از بین ببرد. به هوش باشیم. به عضویت در سندیکاهای کارگری درآییم. با افشای فساد که دامن گیر سیستم دولتی و اداری است، چهره دشمنان را افشا کنیم. اتحاد سندیکاهای کارگری ضامنی معتبر برای مبارزه با سرمایه داری خواهد بود. همه نما در مقابل یک دشمن قرار داریم و او برایش فرقی نمی کند که چه کسی را از بین ببرد. متحد شویم.

تحریریه پیام سندیکا

شلاق بر تولید و بر پشت کارگران

در سه سال گذشته بارها اعلام کردیم که کارفرمایان برای حذف فعالین کارگری از هیچ کاری رویگردان نیستند. از وعده دروغ وزیرکار به کارگران معدن بافق که «نیروهای امنیتی به اعتصاب ورود نخواهند کرد» تا دادگستری کل استان خوزستان، که با ابلاغ بخشنامه‌یی، اعلام کرده است: «تجمع و اخلال در نظم شرکت‌های پتروشیمی خلاف قانون و مقررات است و طبق قانون برخورد قضایی به عمل می‌آید» (ایلنا، ۲ آذرماه ۹۴)

با شلاق خوردن کارگران معدن تکاب و عذر خواهی دروغین وزیر بازم کارگران سنگ آهن بافق به شلاق محکوم شدند و وبلاگ نویسان هم. تا قلم و بازو به یکسان محکوم به تازیانه های برده داری شوند.

امروز مهمترین خبر کارگری شلاقی است که بر تن اولین کارخانه تولید کننده لوازم خانگی ایران (ارج) فرود آمد. با اخراج کارگران کارخانه و در معرض فروش گذاشتن این صنعت کلیدی در اختیار سرمایه گذاران خارجی ، تاکیددی باشد بر چگونگی اقتصاد مقاومتی.

با اعلام اقتصاد مقاومتی و آمدن چندین باره روسای صندوق بین المللی پول به ایران برای صادر کردن دستورات جدید ، در سومین ماه سال کارگران نتیجه آمد و شد ها و اقتصاد مقاومتی را با گوشت و پوست خود حس کردند.

یورش به دستاوردهای کارگری بخصوص احضار رهبر خوشنام سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی ابراهیم مددی به دادگاه انقلاب، احضار فعالین کارگری در آستانه اول ماه مه، به شلاق کشیدن کارگران تکاب و سنگ آهن بافق و جوانان وبلاگ نویس و گرفتن تعهد از کارگران ستاره خلیج فارس مبنی بر « پس از ششماه کار حقوق شان توسط کارفرما در صورت

گرفتن صورت وضعیت پرداخت خواهد شد» و آخرین تازیانه بسته شدن کارخانه ارج که افتخار همه ایرانیان بخصوص کارگران زحمتکش آن بود.

هیات اعزامی به سازمان جهانی کار به ویژه وزیرکار آیا خواهند گفت که شلاق صندوق بین المللی پول چگونه بر پشت کارگران و تولید وارد می شود؟

آیا خواهند گفت که کارگران کمپرسور سازی تبریز دست گدایی به سوی کمیته امداد دراز کرده و خواستار « در صورت امکان حداقل جیره مناسب غذایی به کارگران این کارخانه اختصاص داده شود» شده اند؟

دستورات صندوق بین المللی پول جز شلاق و گدایی نتیجه ای برای کارگران و کشور ایران ندارد.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ضمن هشدار در مورد سلامتی جعفرعظیم زاده اعلام می کند روند کارگر ستیزی و نابودی تولید، جز ضربه پذیرتر کردن هرچه بیشتر امنیت ملی و فروپاشی کشور نتیجه دیگری ندارد.

این کارگران نیستند که امنیت ملی را خدشه دار می کنند بلکه سیاست های ضدکارگری و ایران برپاده هستند که منافع ملی و امنیت ملی را با خطر مواجه می کنند و حاملان این تفکر باید به جای فعالین کارگری به دلیل نقض امنیت ملی زندانی و محاکمه بشوند.

برادران و خواهران زحمتکش

با پیوستن به سندیکا‌های کارگری بر علیه بیکاری، شلاق، دستمزد کم ، و سیاست های خانمان برانداز صندوق بین المللی پول متحد شویم.

سندیکای کارگران فلزکار مکانیک ۹۵/۳/۲۳

" فریاد اعتراض طنین انداز شد "

جعفر عزیز! آنچه تو می خواستی، طنین انداز شدن صدای اعتراضت به لایه های زیرین جامعه بود که، انجام پذیرفت.

ما، همه زحمتکشان و آزادیخواهان در اعتراض به امنیتی شدن فعالیت های صنفی خواهیم کوشید. به اعتصابت خاتمه بده!

تاریخ در مورد عملکرد ما و حاکمان قضاوت خواهد کرد.

ناصر زرافشان؛ کانون نویسندگان ایران

اکبر معصوم بیگی؛ کانون نویسندگان ایران

بکتابش آبتین؛ کانون نویسندگان ایران

علیرضا عباسی؛ کانون نویسندگان ایران

علی اکبر پیرهادی؛ سندیکای شرکت واحد

کیومرث الفتی؛ سندیکای کارگران شرکت واحد

علی نوری شاد؛ سندیکای کارگران شرکت واحد

علی اکبر نظری؛ سندیکای کارگران شرکت واحد

کاظم فرج الهی؛ انجمن صنفی روزنامه نگاران آزاد

بابک پاکزاد؛ انجمن صنفی روزنامه نگاران آزاد

علی اصغر ذاتی کانون صنفی معلمان ایران

حسین امیدی؛ سندیکای کارگران نقاش تهران

مازیار گیلانی نژاد؛ سندیکای کارگران فلزکارمکانیک

محمد اکبری؛ سندیکای کارگران فلزکارمکانیک

حمید شرقی؛ سندیکای کارگران فلزکارمکانیک.

اصلاحیه درخواست جمعی از اعضای کانون نویسندگان ، انجمن صنفی
روزنامه نگاران آزاد و سندیکا‌های کارگری ایران از جعفر عظیم زاده

با درود

با توجه به تکذیبیه (انصراف) آقایان رسول بداقی ، محمود بهشتی لنگرودی
و اسماعیل عبدی ؛ نام این دوستان از بیانیه ی منتشر شده حذف می گردد .
لازم به ذکر است که طبق توافق بعمل آمده با این دوستان - از طریق آقای
علی اصغر ذاتی ، عضو کانون صنفی معلمان - نامشان در این درخواست
آمده بود.

با مهر و سپاس

پیام سندیکای کارگران شرکت و صنعت نیشکر هفت تپه به اجلاس سازمان جهانی کار

به مناسبت صد و پنجمین اجلاس سالیانه سازمان جهانی کار و حضور هیئت ایرانی در آن اجلاس لازم میدانیم که مواردی را در خصوص وضعیت سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه که عضویت آن در فدراسیون جهانی آی یو اف ثبت شده است به عرض برسانیم. متأسفانه به دلیل فضای امنیتی و پلیسی حاکم بر فعالان مستقل کارگری و پرونده سازی های گسترده برای کارگران پیشرو و اعضای این تشکل ها امکان پیگیری مطالبات صنفی بصورت مسالمت آمیز آن وجود ندارد و ما اعضای هیئت مدیره ی این تشکل کارگری لازم دانستیم که مواردی از وضعیت خود را به آن سازمان اعلام کنیم تا از طریق اجلاس جهانی کار از "هیئت ایرانی" و وزیر کار جمهوری اسلامی بخواهید نسبت به رفع مشکلات و محدودیت های موجود حاکم بر تشکلهای مستقل کارگری طبق مقاوله نامه های جهانی اقدام نمایند.

دولت ایران از اعضای سازمان جهانی کار است، و از اینرو موظف به رعایت مقاوله نامه های بنیادین سازمان جهانی کار می باشد که طبق آن دولتهای عضو حتی اگر مقاوله نامه های مورد نظر را تصویب نکرده باشند اما به دلیل عضویتشان در این سازمان موظفند که اصول مربوط به حقوق بنیادین کار را که موضوع این مقاوله نامه ها است، محترم بشمارند، ترویج کنند و مورد اجرا قرار دهند. این شامل مقاوله نامه های ۸۷ و ۹۸ که مربوط به آزادی تشکل و حق ایجاد تشکلات مستقل کارگری و مذاکره جمعی می باشد نیز هست. اما در ایران نه تنها از فعالیتهای تشکل های مستقل کارگری جلوگیری میشود بلکه اعضای آن را از کار اخراج و زندانی میکنند. ما خواهان رعایت و اجرای مقاوله نامه های ۸۷ و ۹۸ در ایران هستیم و از سازمان جهانی کار مصرانه می خواهیم که دولت ایران را ملزم کند که به این مقاوله نامه ها احترام بگذارد.

ما همچنین بطور مشخص می خواهیم که احکام اخراج از کار اعضای هیئت مدیره سندیکای نیشکر هفت تپه ابطال اعلام شود و از همه آنان برای بازگشت به شغل قبلی دعوت شود. لازم به تاکید است که ادعای هیئت نمایندگی ایران در کنفرانس سازمان جهانی کار در سال ۱۳۸۹ مبنی براینکه اعضای هیئت مدیره سندیکای نیشکر هفت تپه از کار اخراج نشده اند و زندانی نیز نشده اند، از اساس نادرست بوده است. ما بعد از شنیدن این ادعا تلاش کردیم که موضوع را از طریق وزارت کار پیگیری کنیم اما هیچ

کس در این وزات خانه پاسخگو نبود و ما به هیچ نتیجه ای نرسیدیم. نه تنها این، بلکه باید بگوییم که در پایان سال ۱۳۸۹ بعد از اجرای احکام صادره شده قضایی و امنیتی علیه اعضای هیئت مدیره سندیکای نیشکر هفت تپه، از اعضای این هیئت تعهد گرفتند از آن تاریخ به بعد حق هیچ گونه فعالیت سندیکایی ندارند و چنانچه این تعهد را نقض کنند و به فعالیت سندیکایی بپردازند مجددا علیه آنها پرونده قضایی تشکیل داده خواهد شد.

کارنامه دولت در رابطه با سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه و دیگر تشکلات مستقل کارگری بطور کلی، و رفتار این دولت با اعضای هیئت مدیره این سندیکا بطور اخص، نشان دهنده نقض آشکار و صریح مقاوله نامه های بنیادی سازمان جهانی کار به ویژه مقاوله نامه های ۸۷ و ۹۸ است که بر آزادی تشکل، حق سازماندهی و پیمان های دستجمعی تاکید می کنند.

ما از سازمان جهانی کار و صدوپنجمین اجلاس جهانی کار می خواهیم که نسبت به نقض حقوق ما کارگران سکوت نکند و دولت ایران را نسبت به نقض حقوق پایه ای ما کارگران پاسخگو بداند .

با سپاس؛ اعضای هیئت مدیره ی سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه ۱۲ خرداد ۱۳۹۵

فریدون نیکوفر؛ جلیل احمدی؛ رمضان علیپور؛ رضا رخشان؛
محمد حیدری مهر؛ رحیم بساک؛ علی نجاتی

رونوشت: فدراسیون جهانی کارگران مواد غذایی، کشاورزی، هتل، رستوران، کیتترینگ و تنباکو (آی یو اف) و دیگر تشکلات کارگری بین المللی.

جمعی از تشکل های کارگری: احکام شلاق و زندان فعالین کارگری را متوقف کنید

کارگران، مردم شریف ایران!

روزهای پایانی خرداد ماه برای کارگران و مزدبگیران در حالی به سختی سپری می شود که کماکان روند اخراج سازی ها رو به افزایش است. بیکاری به معضلی بزرگ برای آحاد مردم بویژه خانواده های کارگری بدل گشته که عواقب منفی آن را در جامعه روزانه در اخبار و جراید مشاهده می نمایم. افزون بر آن گرانی و تورم حاکم، با وجود دستمزدهای ۸۱۲۰۰۰ تومانی زندگی اکثر کارگران و مزدبگیران را تحت الشعاع قرار داده، به گونه ای که این دستمزدها حتی درصد ناچیزی از هزینه های یک خانوار چهار نفره اعم از خوراک، پوشاک، آموزش، بهداشت و درمان، مسکن و... را تامین نمی نماید.

در چنین شرایط ناگواری بسیاری از کارگران در کارگاه ها، کارخانه ها، معادن، میادین نفت و گاز و... معوقات مزدی خود را از کارفرما طلب دارند. بسیاری از کارگران شاغل در معادن کشور همچنان به شرایط سخت کاری خود، پایین بودن سطح دستمزدها، قراردادهای موقت، وجود شرکتهای پیمانکاری و واسطه ای و... معترض هستند. دستمزد کارگران خباز در سراسر ایران حدود دو سال است که افزایش پیدا نکرده است. کارگران ساختمانی در شرایطی مشمول بسیاری از قوانین کار نمی شوند که سالانه تعداد زیادی از آنان به دلیل عدم امنیت جانی در محیط های کار قربانی سودپرستی صاحبان کار می شوند که متأسفانه در بسیاری از این حوادث این کارگران یا نقص عضو گشته اند و یا جان خود را از داده اند.

در چنین شرایطی است که اواخر اردیبهشت ماه احکام شلاق، زندان و جریمه ۱۷ تن از کارگران معدن طلای آق دره که در سال ۱۳۹۳ در اعتراض به اخراج و عدم تمدید قراردادهايشان از سوی کارفرما، همراه با ۳۵۰ نفر دیگر از کارگران اقدام به تجمع و اعتصاب کرده بودند؛ به اجرا درآمد. هنوز از شوک اجرای احکام شلاق کارگران آق دره بیرون نیامده بودیم که قوه قضاییه در شهر بافق ۹ نفر از کارگران معدن سنگ آهن این شهر را که در جریان تجمعات و اعتصابات این معدن در سال ۹۳ که به خصوصی سازی و اخراج کارگران، معترض بودند، به زندان و شلاق محکوم کرد. صدور و اجرای چنین احکام غیر انسانی برای کارگرانی که تنها خواستار ابتدایی ترین حقوق خود هستند، اولین بار نیست که از سوی دادگاه های عمومی و انقلاب صادر می گردد، در جریان اعتراضات گسترده و سراسری معلمان طی دو سال اخیر تعدادی از معلمان به زندان محکوم گردیدند، ۵ نفر از کارگران معدن چادرملو در پی اعتراض این کارگران به شلاق و زندان محکوم شدند، همچنین در احکام مشابهی دادگاه عمومی (جزایی) بندر امام خمینی برای ۴ نفر از کارگران معترض پتروشیمی رازی حکم زندان و شلاق صادر نمود. احکام زندان و شلاق بیشتر این کارگران به دلیل نداشتن سابقه محکومیت قبلی به حالت تعلیق درآمده است. برخوردهای تند قضایی با فعالین کارگری و معلمان در حالی است که ماده ۱۴۲ قانون کار بروز اختلاف دسته جمعی و حتی اعتصاب در محیط کار را، برخلاف تصور برخی ها که در پی بروز این امر به دنبال عوامل سیاسی و امنیتی می گردند، آن را جزو طبیعت محیط کار و روابط کارگر و کارفرما می داند و حل این گونه مسایل در محیط کار را به هیات های تشخیص و مراجع حل اختلاف (موضوع ماده ۱۵۷) محول گردانیده است، نه قوه قضاییه.

ما کارگران و تشکلهای کارگری امضا کننده این بیانیه ضمن اینکه همه کارگران را به اتحاد و همبستگی برای ایجاد تشکل مستقل سراسری کارگران فرامی خوانیم ، صدور و اجرای احکام زندان و شلاق را برای فعالین

کارگری و معلمان را قویا محکوم می کنیم و خواستار لغو هر چه سریع تر این احکام می باشیم و همراه و همسو با دیگر فعالین کارگری و معلمین خواهان برداشته شدن اتهامات امنیتی از پرونده فعالین صنفی هستیم.

خرداد ماه ۱۳۹۵

انجمن صنفی کارگران چادرملو (آسفالت طوس)

انجمن صنفی کارگران ساختمانی مریوان

انجمن صنفی کارگران خبازی های سنندج و حومه

انجمن صنفی کارگران خبازی های مریوان و سروآباد

« ما ضمن ابراز خرسندی از این اتحاد امیدواریم که همبستگی بین تشکل های واقعی کارگری با هر نام گسترش یابد. موفقیت و پیروزی هر تشکل واقعی کارگری موفقیت و پیروزی کارگران ایران است»

صدای اعتراض عظیم زاده باشیم!

بیش از ۳۳ روز از اعتصاب غذای جعفر عظیم زاده می گذرد و هر روز وضعیت جسمی او بیش از پیش تحلیل می رود. اعتراض او به امنیتی کردن فعالیت های کارگری است و درخواست یک دادرسی قانونی را دارد. کمپین فعالین کارگری و آموزگاری و مدنی در حمایت از خواست های جعفر عظیم زاده و اسماعیل عبدی و بهشتی لنگرودی که برای دکتر روحانی نوشته شده بود ، بی پاسخ ماند. خانواده او برای نجات جانش در مقابل مجلس دست به اعتراض هر روزه زده اند. ما ضمن حمایت از خواسته های او از همه اعضای سندیکای فلزکارمکانیک و هواداران و دوستداران سندیکایی و حقوق شهروندی می خواهیم به این اعتراض بپیوندند.

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ۹۵/۳/۱۱

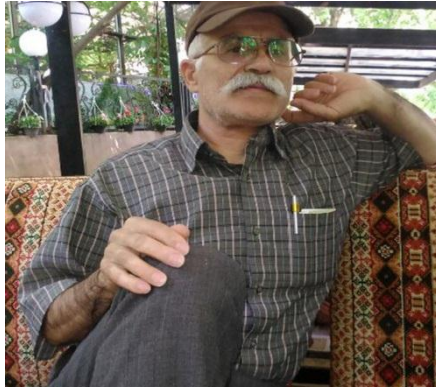

سندیکای کارگران فلز کار مکانیک

تاسیس ۱۳۳۹

نبت وزارت کار ۳۴

بازگشایی ۱۳۸۴

چرا سندیکای فلزکارمکانیک از جعفر حمایت می کند؟

با درود و سپاس ، من در اول ماه مه سال ۸۸ در تعاونی مصرف فلزکار مکانیک که برای جشن روز کارگر جمع شده بودیم به همراه ۱۵ نفر دیگر دستگیر و روانه زندان شدیم. با جعفر در انفرادی ۲۴۰ اوین آشنا شدم و بعد از مدتی ما را بردند به بند ۸ اونجا موقع هواخوری با جعفر قدم می زدیم. ایشان جز دفاع از حقوق و دستمزد کارگران و توده مردم و جامعه خصوصاً طبقه کارگر و زحمتکشان کار دیگری نکرده و به خواسته های صنفی اعتقاد دارد و خواستار این است که انسانها از حداقل زندگی نسبی برخوردار باشند. جعفر یک انسان آگاه و خیلی معتقد به آرمان کارگری خود که جز خواسته های اولیه انسانی و طبقه کارگر و زحمتکش است، دفاع می کند. جعفر یک فعال کارگری هست که اعتراضش به امنیتی کردن پرونده های کارگری هست که خواسته زیادی نیست. من حمید شرقی عضو سندیکای کارگران فلزکارمکانیک به حمایت از رفیق جعفر و دیگر دوستانی که بخاطر دفاع از حقوق شهروندی در حبس بسر میبرند هم همصدا با آنان اعتراض خود را اعلام کرده و خواهان آزادی فوری و بدون هیچ گونه قید و شرط همه کسانی که برای بهبودی وضع زحمتکشان و دفاع از حقوق شهروندی و حقوق اولیه انسانی زندانی هستند ، می باشم.

گزارشات کارگری از واحدهای تولیدی سراسر کشور

گزارش خبرنگار پیام سندیکاز پارس جنوبی:

با خبر شدیم فرزند یکی از کارگران فاز ۱۹ بیمار می شود ولی در بیمارستان معالجه را مشروط به واریز یک میلیون تومان پول به حساب بیمارستان می کنند. خانواده اش به کارگر تلفنی اطلاع می دهند، او که ماه ها حقوق طلب کار بود سراغ پیمانکار می رود طبق معمول جواب منفی بود. در نتیجه بیمارستان هم از معالجه خود داری می کند و کودک متاسفانه فوت میکند.

کارگران فاز ۱۹ همگی با شعار چرا مرگ بر امریکا به دفاتر حمله میکنند و با حراست درگیر می شوند درگیری آنقدر شدید شد که یگانهای ویژه از بوشهر اعزام میگردند. فاز ۱۹ پارس جنوبی در حال حاضر تعطیل شده و با درگیری فیزیکی کارگران و حراست عده ای زخمی و روانه بیمارستان گردیده اند و عده دیگری را روانه زندان شدند.

باید این واقعیت که در محیط کار قانونی وجود ندارد تا به عقب افتادن حقوق کارگران توسط شرکت ها اعتراض کرد. مورد اعتراض همه مزدبگیران قرار بگیرد تا فرزندان کارگران جانشان توسط سودجویان به خطر نیافتند.

گزارش خبرنگار پیام سندیکا از «ریخته‌گری ماشین سازی تبریز»

شرکت ریخته‌گری ماشین سازی تبریز

کارگران کارخانه «ریخته‌گری ماشین سازی تبریز» از ۲۰ روز پیش در اعتراض به پرداخت نشدن مطالبات مزدی خود از اسفند ماه ۹۴ به بعد و واریز نشدن حق بیمه هایشان در محوطه کارخانه تجمع کرده اند.

این کارخانه در شهرک صنعتی قراملک تبریز واقع گردیده است. شرکت ریخته‌گری ماشین سازی تبریز تا قبل از اسفند ماه سال گذشته دولتی بود (سازمان گسترش نوسازی) ولی بعد از آن در راستای سیاست‌های خصوصی سازی به بخش خصوصی (به صندوق بازنشستگی فولاد) واگذار شد و از آن زمان تاکنون وضعیت مالی کارخانه و کارگران بدتر شده و عمده مزایای شغلی کارگران قطع شده است. از زمانی که شرکت به بخش خصوصی واگذار شد روند تولید محصولات آن که در زمینه قطعات فولادی و چدنی کاهش پیدا کرده، به نحوی که اگر این روند ادامه یابد، خطر توقف دائم تولید و بیکاری کارگران حتمی است.

اخراج کارگران مجتمع صنعتی ماموت

این گزارش توسط یکی از کارگران کارخانه ماموت برای سندیکای کارگران فلزکارمکانیک فرستاده شده است

بالغ بر ۲۰۰۰ نفر در مجتمع صنعتی ماموت واقع در اتوبان کرج قزوین در نزدیکی شهر هشتگرد شاغل هستند. بحث اخراج کارگران ویا به قول کارفرما تعدیل نیرو که از سال ۹۴ در شرکت شایعه شده بود، اردیبهشت سال جاری در جشن روز کارگر در حضور فرماندار منطقه، توسط مهرزاد فردوس سهامدار اصلی شرکت به شکل علنی مطرح شد. سیزواری-مدیرعامل شرکت- کاملاً شفاف اعلام کرد که شرکت بایستی لاغر شود و تاکید داشتند که تعدیل در مورد نیرو های اداری اتفاق می افتد و در بخش تولیدی، کسی اخراج نمی شود.

سرانجام، از روزهای نخست خرداد کارگران متوجه شدند که ماجرای تعدیل کاملاً جدی است. سرپرستان قسمتهای مختلف تولید از هر سالن لیستی از کارگران اخراجی تهیه کردند و بیش از ۴۰۰ نفر در این لیستها قرار گرفتند. این اخراجها با اطلاع کامل ادارات و سازمانهای دولتی منطقه ساوجبلاغ صورت گرفته است که تحت نفوذ شرکت قرار دارند .

جهت جلوگیری از هرگونه امکان سازماندهی کارگران برای اعتراض به اخراجها، شرکت اخراجها را به شکل مرحله ای و روزانه با تعداد مشخصی از لیست انجام می دهد. سه طریق اخراج معمول است که در نخستین شیوه با غیر فعال کردن کارت تردد کارگر در همان بدو ورود، نگرهبانان از ورود کارگر اخراجی به محوطه کارخانه جلوگیری می کنند. در شیوه دوم نیز در زمان خروج کارگر، کارت تردد وی غیر فعال شده است و وی متوجه اخراج شدن خود می گردد. در واقع محترمانه ترین برخورد با کارگر اخراجی در دو حالت یاد شده اتفاق می افتد و با بخت و اقبال بلند از شیوه سوم که کاملاً غیر انسانی و اخلاقی است، می رهد!

در حالت سوم یک اتومبیل برقی حامل دو نفر نگرهبان در ساعت ۱۵:۳۰، سالنها را در پی کارگران اخراجی جستجو میکنند و کارگر بخت برگشته را در حالی که مشغول به کار است، وادار به سوار شدن می کنند. در حالی که کارگر حتی اجازه صحبت و وداع با همکاران خود را ندارد. اتومبیل برقی تا کامل شدن لیست، سالنها را می گردد و سپس همه کارگران اخراجی با همراهی نگرهبانان به قسمت رختکن برده میشوند. در نهایت کارگران را به خارج از محوطه شرکت هدایت می کنند. فشار روانی چنین برخوردهای غیر انسانی و دور از هرگونه آداب و منش اخلاقی موجب یک وحشت همگانی میان کارگران شده است. در طی دو هفته اخیر در هر روز به طور متوسط ۱۵ نفر کارگر اخراج شده اند که تعدادی از آنها سابقه بالای ۱۰ سال دارند.

علت این اخراج سازیهای گسترده برای کارگران مشخص نیست. در حالی که مجتمع صنعتی ماموت همواره حتی در شرایط وخیم تحریمها، تولیدات خود را متوقف نکرده و فعال بوده است، گمان می رود چنین تصمیمی برای امتیاز گیری از دولت، هموار کردن شرایط مشارکت با شرکتهای خارجی جهت تولید اتومبیل سواری و حذف شرایط سخت و زیان آور کار و باز نشستگی پیش از موعد کارگران باشد. شایعات رقم اخراجها را تا پایان شهریور امسال و با ادامه روند کنونی ۸۰۰ نفر پیش بینی میکند.

گزارش خبرنگار پیام سندیکا از ایران خودرو

۱- طی گزارش هایی که خبرنگاران ما از ایران خودرو برای نشریه پیام سندیکا مبنی بر نصب قطعات بی کیفیت بر روی خودرو ها در ایران خورو فرستاده بودند ، چندی پیش یکی از مدیران در جلسه عنوان نمود که : « مدیریت نمی خواست قطعات بی کیفیت بر روی خودروها نصب کند، بلکه وزیر اقتصاد و مدیران صنایع با اصرار موجب این کار شدند. استدلال این آقایان این بود که باید تولیدات زیاد باشد تا بتوانیم فروش را در دست داشته باشیم به اضافه اینکه سود خوبی هم عاید اقتصاد کشور می شود. با اینکه همه مدیران ایران خودرو و وزرا در جریان بودند که قطعات دست دوم بی کیفیت خریداری شده از خارج بر روی خودروها بسته می شود»

اینکه ایران خودرو یکی از شرکت های پول ساز صنعت ایران است اما همه می دانیم که مافیای دلال نفوذ کرده در اقتصاد و صنعت و دولت بی تردید در این تصمیم دخیل بوده است. چرا که ثروت باد آورده اشان از طریق این شبکه مافیایی تامین می شود که حتما بخشی از مدیران ایران خودرو و صنایع و وزرا عضو این شبکه مافیایی هستند.

۲- بعد از عید نوروز فشارکاری در ایران خودرو افزایش یافته و خطوط تولیدی سرعت شان بیشتر شده است. بطوریکه قبل از عید هر سالن ۳۰ تا ۳۵ دستگاه در ساعت تولید داشت که در حال حاضر که در نیمه دوم خرداد ماه هستیم به ساعتی ۴۰ دستگاه رسیده است. این نوع افزایش سرعت خطوط جز خستگی بسیار زیاد و عصبی شدن کارگران که متاسفانه به خانه هم برده می شود نتیجه دیگری ندارد. روزهای جمعه را هم با اینکه عنوان می شود اضافه کاری دلخواه است اما هر کسی که جمعه ها برای اضافه کاری نیاید بعدا هم در مبلغ آکوردش و هم در بستن قراردادش تاثیر خواهد داشت یعنی اگر قرارداد قبلا ششماهه بسته شده به دلیل نیامدن به اضافه کاری به سه ماهه تبدیل خواهد شد.

این هم نوعی دیگر از فشارهای وارده به کارگران است که مدیریت البته بصورت داوطلبانه!!!!!! به کارگران می آورد.

۳- علیرغم آنکه سابقه کار کارگران زیادی بالای دهسال به بالاست ولی تاکنون اقدامی جهت رسمی کردن کارگران قراردادی از طرف شرکت ایران خودرو انجام نگرفته است.

گزارشات کارگری خبرنگار پیام سندیکا از ذوب آهن اصفهان

شرکت سهامی ذوب آهن اصفهان

- ۱- یکی از خواسته های کارکنان ذوب آهن در فصل تابستان وجود استخرهای استاندارد برای استفاده کارگران و خانواده هایشان می باشد
- ۲- متاسفانه خرابی آب سرد کن ریخته گری ایستگاه ۸ فولاد سازی هنوز درست نشده است.
- ۳- یکی دیگر از خواسته های کارکنان اداری راه آهن حضور در رستوران برای صرف غذاست که متاسفانه بصورت یکبار مصرف دریافت می کنند.
- ۴- طی روزهای اخیر مسوول شستشوی لباس ها به ۶۰۰ دستگاه مراجعه نکرده و لباس های کارکنان همچنان دست نخورده باقی مانده است
- ۵- متاسفانه تاکنون تبدیل وضعیت کارگران و کارکنانی که در آزمون سال ۸۹ قبول شده اند احکامشان صادر نگردیده است

۶- از مدتها پیش صدور بیمه شخص ثالث بصورت اقساط توسط بیمه ایران برای کارگران و کارکنان ذوب آهن انجام می شد که متاسفانه مدتی است بیمه ایران از دادن خدمات به کارکنان خوداری کرده است. لازم است مدیریت اقدامات لازم را برای رفاه کارکنان در این زمینه هرچه سریعتر فراهم کند.

۷- در ماههای اخیر ایستگاه پمپ بنزین فلکه صنایع دفاع در شهر ورنامخواست تعطیل شده است که باعث مشکلاتی برای همکاران ایجاد کرده است

۸- متاسفانه پذیرایی شیف شب برچیده شده و مدیریت خدمات و امور اجتماعی هنوز توضیحی در این خصوص نداده است.

۹- نان های عرضه شده در رستوران های شرکت از کیفیت مطلوب برخوردار نیست.

۱۰- با تاسیس شرکت پویش ساخت ، پویش خدمات و... بخشی از کارگران و کارکنان ذوب آهن به این شرکت ها منتقل خواهند شد. شرکت ذوب آهن دلیل این انتقال را درآمد زایی و کاهش هزینه و اقتصادی نمودن تولید عنوان نموده است.

باید پرسید که این درآمد زایی چرا در خود ذوب آهن نباید صورت بگیرد؟ و توجیه شرکت های گوناگون در ذوب آهن چیست؟ آیا پیش درآمدی برای تکه تکه کردن ذوب آهن و فروشش به غیر نیست؟

۱۱- در سال ۹۴ با تجهیز بیمارستان شهید مطهری به بخش دندانپزشکی با یونیت های مجهز و خرید تجهیزاتی به مبلغ ۶۰۰ میلیون تومان و به کارگیری پزشکان متخصص در بخش های ارتوپدی ، دندانپزشکی، زنان و زایمان امیدواریم بخش آی سی یو هم در این بیمارستان راه اندازی شده و بخش

اورژانس بیمارستان هم گسترش یافته و سی سی یو این بیمارستان هم به لحاظ پزشکی اصلاح شود. تا خدمات رسانی را به کارکنان شرکت به نحو احسن ارائه کند

۱۲- در روزهای پایانی سال ۹۴ باز هم فداکاری یک کارگر مکانیک به نام حمیدرضا طاهری باعث نجات جان کارگری دیگر شد.

در روز ۱۸ اسفند زمانی که تعمیرکاران مکانیک بخش کوره بلند کارگاه ۵۱ سرگرم انجام گراف سیستم دانه بندی سرباره کوره بلند شماره ۳ بودند ناگهان نوار CBI شروع به حرکت نمود و جوشکار کارگاه ۵۱ که نزدیک نوار مذکور در حال انجام وظیف بود توسط نوار به داخل درام گردشی کشیده شد. حمیدرضا طاهری که نزدیک این جوشکار بود با پرتاب خود به داخل درام از مرگ حتمی این جوشکار جلوگیری کرد.

ما ضمن درود به این کارگر فداکار بازهم تاکید و تصریح می کنیم که کاهش بودجه ایمنی در کارخانه های بزرگ باعث صدمات جدی به کارگران خواهد شد. نصب چشم های الکترونیکی بر روی این دستگاهها و باعث وصل نشدن برق و راه نیافتادن آن در زمان تعمیر خواهد شد. تا این گونه حوادث رخ ندهد.

تاکید می کنیم فعال شدن بخش بازرسی ایمنی وزارت کار و بازرسی های مکرر از این مجموعه های بزرگ خواست کارگران و باعث کاهش حوادث کار خواهد شد

۱۳- چرا مدیریت ذوب آهن به این همکار کمک مناسب نمی کند؟

ابولفضل رحیمی از همکاران شاغل در مدیریت الگومراسیون (کارگاه پخت آهک) در مهرماه گذشته صاحب ۳ فرزند هم زمان شده است. او در حال حاضر ۴ فرزند دارد. متأسفانه کمک شرکت ذوب آهن به این همکار برای هر فرزند ۴۰ هزار تومان است که کافی نیست. یکی از مشکلات او در زمان بیماری فرزندانش این است که می باید مسیر خمینی شهر تا بیمارستان را در رفت و آمد باشد و با داشتن چهار فرزند و تنها گذاشتن آنها موجب مشکلات عدیده ای است.

آیا شایسته نیست که مدیریت ذوب آهن هزینه استخدام یک پرستار نیمه وقت را بر عهده بگیرد؟ یا اینکه ساعت کاری آقای ابولفضل رحیمی در روز به ۶ ساعت تقلیل پیدا کند؟ به هر حال حداقل مبلغ پرداختی به هر فرزند ایشان نباید کمتر از ۲۰۰ هزار تومان در ماه باشد. کافی است مدیران ذوب آهن نگاهی به خرج روزانه فرزندانشان بیاندازند و مقایسه ای داشته باشند با هزینه های فرزندان این کارگر ذوب آهنی.

۱۴- جمعیت بالاتر از هفتاد میلیونی کشور و ضرورت ایجاد شبکه ریلی برای حمل و نقلی ایمن، ارزان، و مطابق با محیط زیست، می طلبد که وزارت راه در خصوص ایجاد و گسترش حمل و نقل ریلی اقدام فوری کند. با توجه به اینکه مهندس صادقی مدیرعامل ذوب آهن نیز در این خصوص اعلام آمادگی کرده است شایسته است برای داشتن صنعتی مستقل و رفع بیکاری و استفاده از دانش بومی وزارت راه از خرید ریل های وارداتی خوداری کند. تا به این ترتیب هم افزایش تولید قطعات ریلی افزایش پیدا کند، هم کارگران بیشتری جذب صنعت گردند و هم ارزهای با ارزش نفتی ما نصیب مافیای دلال نشود.

گزارش خبرنگار نشریه پیام سندیکا از شرکت واحد اتوبوسرانی تهران

به نام دادگر

۱- یکی از دستاوردهایی که سندیکای ما در طول فعالیتش به کارفرما تحمیل کرد، دریافت حق پاداش عدم تصادف می باشد. متأسفانه با گذشت ۳ ماه از سال جدید مسئولین سامانه یک همچنان از پرداخت پاداش عدم تصادف امتناع می نمایند. آیا این گرو کشی اجبار برای شرکت در انتخابات شوراهای فرمایشی است؟ هرچه هست باید این پاداش به موقع پرداخت می شد. همکاران سامانه یک خواستار رساندن اعتراض خود به گوش مسئولین در رابطه با عدم پرداخت حق پاداش عدم تصادف می باشند.

امید که گوش شنوایی باشد.

۲- با ورود آقای خلجی ریاست جدید تعمیرگاه سامانه یک که خود دست نشانده معاونت فنی میباشد، حدود یک هفته است که اضافه کار کلیه کارگران تعمیرگاه قطع شده است. او از کارگران تعمیرگاه در این زمان بسیار کم می خواهد که تعمیر اتوبوسهای خراب را تمام کنند. کارگران تعمیرگاه هم با این زمان بسیار کم مجبور میشوند بخاطر صفر نشان دادن آمار تعمیرگاه از لحاظ اتوبوسهای خراب، اتوبوسها را با همان نقص فنی به ردیف اتوبوسهای حاضری تعمیرگاه منتقل کنند. این امر نه تنها باعث فشار کاری و نارضایتی کارگران تعمیرگاه و راننده های خط شده بلکه اتوبوسهای دارای نقص فنی وارد شهر شده و اقدام به جابجایی مسافران می کنند که فقط خدا میداند چه خطراتی جان عابریین، مسافرین و راننده ها را تهدید میکند.

۳- پیرو پیگیری های فعالین سندیکای کارگران شرکت واحد شاغل در سامانه ۵ در رابطه با انتخابات شوراهای فرمایشی در آن سامانه و رسیدگی به تخلفات و تقلبات انتخابات هیات موسس و هیات تشخیص صلاحیت در روز سه شنبه مورخه ۹۵/۳/۱۱ جمعی از این فعالین به محل وزارت کار مراجعه

و خواستار دیدار با رییس بخش تشکلات کارگری و کارفرمایی آن وزارت خانه شدند. که در ساعت ۱۱ با آقای سلیمانی از مسولین بخش تشکلات کارگری و کارفرمایی وزارت کار ملاقات کردند. در این گفتگو آقای سلیمانی درصدد طفره رفتن از پاسخگویی را داشت و تلاش می کرد جوابگویی را به دفترارزشیابی اداره کل واقع در خیابان بهشنی موکول کند که با فشاری و اصرار فعالین سندیکایی قول مساعدت در رابطه با پیگیری تقلبات و تخلفات انتخابات شوراهای فرمایشی در سامانه ۵ شرکت واحد را داد.

۴- آقای والی بخت معاونت فنی سامانه ۱ و چند تن دیگر از پرسنل تعمیرگاه که گوش به فرمان کارفرما و تعمیرگاه هستند ، چشم خود را بر روی نابرابری ها و رانت خواری ها بسته اند .

هر روز با وسایل شخصی خود وارد تعمیرگاه شرکت میشوند که این در حالی است که هیچ یک از پرسنل دیگر نمیتوانند با وسایل شخصی وارد تعمیرگاه شوند و حتی ماشینهای شرکت جهت ورود و خروج توسط نگهبانی مورد بازدید فیزیکی قرار میگیرند و حتی رانندگان شرکت نیز اجازه ورود به داخل تعمیرگاه را ندارند.

این در حالیست که آقایان ذکر شده بدون هیچ گونه بازدیدی حتی خودرو های شخصی آنها توسط کارگران کارواش مستقر در تعمیرگاه با اصرار معاونت فنی مورد شستشو و نظافت قرار میگیرند که این امر از نظر شرعی نیز اشکال دارد و نقض حقوق بیت المال است.

۵ - طی گزارشات رسیده از تعمیرگاه سامانه ۱ متوجه شدیم با استقرار گروهی از کارگران فنی شرکت اسنا sna که مسول گارانتی و خدمات پس از فروش اتوبوسهای دو کابین کینگ لانگ است شروع به رانت خواری و نابود کردن دسترنج کارگران و بیت المال کرده اند ، با اعزام و بازدید اتوبوسها به این قسمت بابت هر بازدید که حتی کاری بر روی آنها انجام نشده باشد مبلغ

۳۰ هزار تومان از محل بودجه بیت المال به حساب شرکت اسنا با فاکتور این شرکت ارسال میشود که بخشی از این مبلغ به جیب برخی آقایان از جمله معاونت فنی میرود. که این امر بشدت باعث تسریع در امر خصوصی سازی شرکت و نا رضایتی کارگران زحمت کش این مجموعه میشود.

خاطر نشان میکند که شرکت ذکر شده (اسنا) در مالکیت آفازاده ها و آقایان میباشد که با وارد کردن این اتوبوسها با قیمت بالای ۱ میلیارد تومان و این به اصطلاح خدمات پولهای هنگفتی از بیت المال را به جیب میزنند.

۶- یکی از دغدغه های این روزهای مسئولین سامانه یک پیدا کردن راه حلی برای جلب اعتماد کارگران برای کشاندن آنها به پای صندوق های رای جهت انتخابات شوراهای فرمایشی می باشد. در تازه ترین حربه آنها، جهت گمراه کردن کارگران شایعه ادغام سامانه یک با دیگر مناطق میباشد. سؤال اینجاست چطور این طرح من درآوردی را در دوره های گذشته اجرا نکردید؟ این همه اصرار و دخالت در امور کارگران برای چیست؟ تا به کی باید شاهد ترفندها و نیرنگهای شما مسئولین باشیم؟ تا به کی باید شاهد قالب کردن نماینده به اصطلاح کارگر از طرف شما مسئولین باشیم؟ این همه تکاپو برای چیست؟ آقایان مسئول بیائید برای یکبار هم که شده در قبال حقوقی که از بیت المال دریافت مینمائید تمرکزتان را در مورد کارهائی که جزوء وظایف تان هست، قرار دهید. کارگران بیدارن از حق کشی بیزارن

نماینده انتصابی ، نمیخایم ، نمیخایم

۷- طی خبرهای رسیده از رانندگان سامانه یک به دلیل عدم نظارت مسئولین و بازدید مرتب از نظافت سرویسهای بهداشتی توقفگاه غرب سامانه (استادیوم) ،مناسفانه شاهد نظافت نشدن این سرویس های بهداشتی هستیم. بطوریکه در برخی مواقع سرویسهای فوق فاقد مایع دستشویی نیز میباشدند.

۸- طی پیگیری های اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد در خصوص خانه دار شدن رانندگان و کارگران زحمتکش، مصوبه ای از سوی شهرداری در مورد چگونگی بهره مندی کلیه کارگران از تسهیلات بلاعوض مسکن صادر گردیده است که به نظر کارگران می‌رسانیم. به امید روزی که هیچ کسی بدون خانه نباشد.

۹- شرکت واحد اتوبوسرانی تهران برگزیده نخستین همایش مسئولیت اجتماعی و بنگاه های اقتصادی

نخستین همایش مسئولیت اجتماعی بنگاه های اقتصادی با مشارکت سازمان خدمات اجتماعی شهرداری تهران و با حضور دکتر قالیباف در برج میلاد برگزار گردید. شرکت واحد اتوبوسرانی تهران به مناسبت فعالیت چشم گیر در زمینه خدمت رسانی به جامعه معلولان و جانبازان مفتخر به دریافت لوح تقدیر گردید و مهندس پیمان سنندجی مدیرعامل و عضو هیئت مدیره لوح مذکور را از دست شهردار پایتخت دریافت کرد.

به نظر شما خدمت رسانی را راننده های زحمتکش شرکت واحد می‌کنند ولی لوح تقدیرش را باید سنندجی بگیرد؟؟

دستمزد کم، هوای آلوده، فشارکاری زیاد، کار در گرما و سرما،... و خدمت رسانی همه روزه کار رانندگان شرکت واحد است.

۱۰- طی درخواست جمعی از رانندگان خطوط ۱ (تهرانپارس) و ۲(خاوران) در پایانه آزادی که از نداشتن آب سرد کن در محیط کار(پایانه آزادی) اعلام نارضایتی نموده اند و خواستار رساندن خواسته فوق به مسئولان میباشند.

۱۱ - یکی از معضلاتی که در جایگاههای مسافریین پایانه های آزادی بسیار زیاد دیده می شود ، موضوع نداشتن کارت بلیت توسط مسافریین شهرستانی و یا دیگر شهروندانی است که با اتوبوس تردد زیادی ندارند. ساعات کاری کیوسکهای که کارت بلیط می فروشند به این معضل دامن می زند. با توجه به شبانه روزی بودن خطوط ها، متاسفانه مسئولین هیچگونه اقدامی برای رفع این مشکل انجام نداده اند. موقعیت جغرافیائی پایانه فوق و نزدیکی آن به ترمینال غرب و ورود و خروج مسافریین که اکثرا از شهرستانها در حال تردد میباشند به دلیل تعطیل بودن کیوسکها و نداشتن کارت بلیت جهت سوار شدن به اتوبوسها که با مخالفت عوامل کنترل کننده جایگاههای مسافریین مواجه می شوند. که متاسفانه اغلب فاقد آموزشهای لازمه و روابط عمومی مناسب میباشند. مسافر فاقد کارت به ناچار میبایست برای پرداخت هر نفر مبلغ ۳۰۰۰ تومان (۱۵۰۰ برای کارت و ۱۵۰۰ برای شارژ آن) هزینه نمایند. با یک حساب سر انگشتی یک خانواده ۴ نفره میبایست مبلغ ۱۲۰۰۰ تومان آنهم فقط برای تردد یک مسیر از آزادی تا تهرانپارس را هزینه نمایند. لازم به ذکر است برابر با نرخ جدید اتوبوسها که از ۴۲۵ تومان به ۱۱۱۸ تومان برای ارائه کارت افزایش داشته و در صورت نداشتن کارت برای پرداخت وجه نقد از ۶۰۰ تومان به ۱۴۵۰ تومان در خط شبانه افزایش پیدا کرده است را باید بپردازد. که هزینه ای سرسام آور برای شهروندان تهرانی و بخصوص شهرستانی میباشد. موضوع به همین جا ختم نمی شود بلکه درگیری بین مسافریین، عوامل جایگاه، مسئولین خط و راننده از دیگر معضلات یاد شده می باشد.

برای نمونه در پنج خرداد روز چهارشنبه ساعت ۵:۲۰ صبح فردی بدلیل نداشتن کارت بلیت و جلوگیری عوامل جایگاه جهت سوار شدن وی ، تنش میان آن دو بالا گرفت بطوریکه مسافر مذکور خود را جلوی اتوبوس در حال حرکت قرار داده و عوامل ایستگاه برای رفع مشکل بوجود آمده دست به دامن پلیس ۱۱۰ شدند. این مشکلات در حالیکه شهردار تهران در ابتدای

راه اندازی خطوط شبانه، عنوان نمودند که هدف از راه اندازی کمک به اقشار کم درآمد و ناتوان میباشد.

ایا با سه برابر کردن بلیت اتوبوس ها که اصلی ترین شبکه حمل و نقل خانواده های کارگری و شهرستانی است کمک به اقشار ناتوان و کم درآمد بوده است؟ ایا این گونه درگیری ها هر روزه بین مسافرین شهرستانی و کنترل کنندگان کارت بلیت ها کمک به مسافرین شهرستانی که برای حل مشکل خود به تهران آمده اند ، است؟

۱۲- با انتشار موضوع درگیری بین مسافرین شهرستانی فاقد کارت بلیت و گران بودن نرخ بلیت شبانه که در گزارش قبلی پیام سندیکا درج شده بود، پیمان سنندجی مجبور به پاسخگویی شد. سخنان او که در کانال تلگرامی آزاد اندیشان کارگر متعلق به شوراهای اسلامی کار شرکت واحد منتشر شده ، چنین است:

وی با بیان اینکه هزینه های خطوط شبانه بیش از خطوط روزانه است، اظهار کرد: «» هزینه شبکاری دو برابر هزینه روزکاری است و در تمام دنیا نیز افزایش قیمت خطوط حمل و نقل عمومی در شب مرسوم است، هرچند ما هرگز هزینه ها را بر اساس قیمت تمام شده از مسافران نمی گیریم که اگر اینگونه بود، باید چند برابر قیمت فعلی، نرخ بلیت های اتوبوس را تعیین می کردیم.

مدیرعامل شرکت واحد اتوبوسرانی در پاسخ به این پرسش که برای سربازان و کارگرانی که بیشترین مخاطب خطوط شبانه هستند و اغلب پرداخت این میزان کرایه تاثیر مستقیمی بر زندگی آنها دارد، تخفیفی پیش بینی شده است، توضیح داد: افرادی که شامل حال تخفیف می شوند، بر اساس مصوبه شورا مشخص هستند، اما برای آنکه مشخص شود مخاطبین اصلی خطوط شبانه اتوبوس چه کسانی هستند و کمک کنیم تا فشار کمتری بر روی آنها وارد

شود، تحقیقاتی انجام خواهد شد تا مشخص شود چه اقشاری از آن استفاده می کنند و در لایحه سال آینده، این موضوعات را نیز پیش بینی خواهیم کرد»»

از ایشان باید پرسید که اگر ما این سوالات را مطرح نمی کردیم و مشکلات مردم و مسافرین را نمی گفتیم کی قرار بود تحقیقات انجام شود؟ و شما مسوولین به این موضوع رسیدگی کنید؟

حقا که سندیکا زبان گویای مردم و کارگران است و هرچه فعالیتش بیشتر شود مسوولین بیشتری مجبورند که پاسخگو باشند.

۱۳- حدود یک هفته است که بدلیل حفاری های مترو محدوده میدان محمدیه بخشی از خیابان مولوی مسیر مترو فرو ریخته و این امر باعث شده تا اتوبوسهای خط دو BRT مجبور به تغییر مسیر به خیابان شوش شوند که این امر باعث طولانی تر شدن مسیر و نارضایتی مسافران گردیده است. این موضوع باعث افزایش تنش بین راننده ها و مسافران شده است. با توجه به سختی کار رانندگی و استرس ناشی از ترافیک و طولانی بودن مسیر بی آرتی ها که منجر به فرسودگی اعصاب و روان رانندگان می شود. این تغییر مسیر هم به مشکلات رانندگان افزود.

۱۴- پیرو اخبار رسیده از دوستان شاغل در سامانه ۵ شرکت واحد در روز ۴شنبه ۲۹ اردیبهشت طی تماس تلفنی با یکی از همکاران فعال سندیکایی از طرف مسئولین بهره برداری، به ایشان ابلاغ!! شد که: « شما از اخردادماه بصورت صبح کار در خط... شاغل میشوید...»

لازم به توضیح است: به دنبال سیاست خصوصی سازی شرکت واحد و سیاستهای ضد کارگری این طرح که از طرف مثلث ضدانسانی ونان بر کارگر (مدیریت ، حراست، ومدیران) سامانه ها انجام و توسط عوامل خود فروخته و زبان نفهم اجرا میشود، برخی از دوستان فعال سندیکایی را که

دارای ثابتکاری هستند، از ادامه اشتغال دوستان ممانعت نمودند که با مخالفت شدید ایشان و ضمن مراجعه و پافشاری و دفاع از خواسته با معاون اداری سامانه گفتگو و با خواسته همکاران موافقت نمودند.

لازم به توضیح است: سامانه ۵ شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه حدود ۳۰۰ الی ۴۰۰ دستگاه اتوبوس تحویلی خود را که بصورت ملکی با نصب برچسب چاپی در اختیار شرکت واحد بوده است را بدون هیچ حساب و کتابی و بدون هیچ اعلامی به پرسنل شرکت و یا اطلاع رسانی به شاغلین و با هماهنگی مرسوم طی یک اطلاعیه مزایده و... یا مناقصه... یک شبه با نصب برچسبهای مشمایی، که با کندن به راحتی قابل کتمان است، تحت مالکیت شرکتهای خصوصی من درآوردی (فرادیس سبز، ماه پیمان، ندای به...، فراتر ابر...، تعاونی همکار... و...) که بعضی از مالکان شرکتهای مذکور با مسئولین حکومتی نسبتهای فامیلی نیز دارند!!!... با دریافت ۵ الی ۶ میلیون تومان که پول رینگ و لاستیک اتوبوسها هم نمی شود، به نام شرکتهای به ثبت رسیده است. این شرکت ها را می شود با ۳۰۰ هزار تومان در ثبت شرکتهای اداره بازرگانی ثبت کرد، واگذار کرده و بابت هر ۱ دستگاه اتوبوس نیز ۱۸ میلیون تومان برای بازسازی در حساب شرکتهای مذکور ریخته و دریغ از ریال از این بودجه اختصاصی که هزینه شده باشد خرابی و نقص فنی اتوبوسهای شاغل در خطوط نمایانگر وضع اسفناک اتوبوسهای شرکت واحد است و هیچکس در قبال وضعیت موجود پاسخگو نیست و مسئولین شرکت نیز فقط به فکر ثروت اندوزی و ناحق کردن حق و حقوق کارگران میباشند و هر روز اختلاسی از گوشه ای از شرکت رو میشود مثل حاج آقایان قاسم خانی ها و اردو خانی ها و... فقط حراست و مدیریت به فکر سرکوب کردن کارگران و خصوصن سندیکاییان است و....

۱۵- طی گزارش رسیده از رانندگان سامانه ۴ مبنی بر خرابی تقاطع چهار راه نواب خواستار رفع عیب مشکل بوجود آمده میباشند. گرمای هوای این روزهای تهران و تردد خودروهای سنگین وزن بعلت زدن ترمزهای ناگهانی و بی کیفیت بودن آسفالتها از معضل ایجاد شده میباشد.

با توجه به زیر مجموعه بودن شرکت واحد در شهرداری و رابطین شرکت واحد مستقر در شهرداریهای مناطق ۲۲ گانه تهران همچنان ایراد پابرجاست.

۱۶- طی اعلام شهردار تهران در سالیان گذشته مبنی بر خدمات دهی زائران کربلا، همه ساله از طرف شرکت واحد رانندگان با کلی وعده از طرف مسئولین جهت جابجائی مسافران بدان جا اعزام و پس از برگشت خبری از پرداختهای مسئولین در میان نبوده و در حالیکه رانندگان جهت احقاق حقتشان اعتراضاتی میکردند با دعوت آنها به صرف نهار سر و ته قضیه را حل میکردند. پاداشها همچنان در جیب مدیران مناطق میرفت. در سال گذشته پرسنل اعزامی به کربلا طی دستورات مسئولین پس از گرفتن پاسپورت (آنهم در ساعت غیر کاری) جهت رفتن به کربلا اعزام شدند. پرسنل اعزامی که میبایست بیشترین نفراش از رانندگان تشکیل میشد، طی سالیان گذشته نور چشمی های آقایان مسئول به همراه بردن زائرین بوده اند. این افراد که اطلاع کافی از سفرهای برون مرزی نداشته اند، رانندگان خروج خود را نزده و پس از بازگشت ورود خود را ثبت نمودند. طی اطلاع یکی از همکاران، یکی از رانندگان قصد یک سفر شخصی را داشته که در فرودگاه عوامل مستقر در آنجا ایشان را احضار نموده و در آنجا پس از پیگیری مشخص شد که مشکل از طرف مسئولان شرکت واحد میباشد. با دریافت نامه از شرکت به دادگاه و گویی واریز مبلغ ۱۵۰ هزار تومان بعنوان جریمه از طرف راننده بعلت خروج غیرقانونی مشکل برای فرد مذکور حل شد. متأسفانه این معضل همچنان برای دیگر پرسنلی که به کربلا اعزام شدند همچنان باقیست و میبایست از وقت شخصی خود باپرداخت جریمه مشکل بوجود آمده را حل نمایند.

۱۷- با فرارسیدن ماه مبارک رمضان طی دوران گذشته از طرف کارفرما بسته های خوراکی جهت افطار بین پرسنل عسکرکار توزیع می گردد. در یک دستور غیر کارشناسی مسئولین سامانه یک تحویل بسته های خوراکی از ساعت ۱۸ الی ۲۰ تحویل رانندگان می گردد که این موضوع با اعتراض عموم رانندگان مواجه شده است. در خبرهای گذشته از مشکلات طولانی بودن صف اتوبوسها گزارشی تهیه شد که متأسفانه تا امروز این موضوع حل نشده است معضل برای دریافت بسته های خوراکی ها به مشکلات اضافه گردیده است. طی گزارشهای رسیده از رانندگان در صف انتظار برداشت مسافری در پایانه آزادی که می بایست در ساعت ۱۸ پس از برداشت مسافر به سمت تهرانپارس حرکت مینمود متأسفانه بعلت معطلی در صف اتوبوسها ساعت ۱۹:۲۰ آزادی را به مقصد تهرانپارس طی کرد و در حالی که برای گرفتن بسته های خوراکی مراجعه مینماید با تعطیلی مرکز فوق مواجه میشود. لازم بذکر است تعدادی از رانندگان نیز با زبان روزه با همین مشکل روز خود را گذراندند. انشا اله طاعات مسئولین با تصمیمات این چنینی حتما مورد قبول خداوند قرار می گیرد.

۱۸- برابر گزارش رسیده از سامانه ۵ شرکت واحد انتخابات فرمایشی شورای اسلامی کار در حال انجام است و حمایتهای و پشتیبانیهای مدیریت و حراست و مسئولین سامانه ها کاملاً هدفمندانه صورت می گیرد که سوالهای زیادی را در ذهن کارگران به وجود می آورد.

گروهی از اعضای نان بر شورای اسلامی کنونی که رای اخراج کارگر را توطئه گرانه ۴ روز قبل از تشکیل کمیته انضباطی کار برای خوش خدمتی به کارفرما و... امضا نموده اند نیز جزو لیست کاندیداهای شورای اسلامی این دوره میباشند.

چنانچه قبلتر نیز بارها اعلام کرده ایم که شوراها اسلامی کار بدلیل تشکیل ندادن مجمع عمومی کارگران و کارکنان شرکت واحد به بهانه مقدور نبودن

انجام مجمع به علت کار خدماتی و... خودداری می کنند، انتخاباتشان فاقد وجهت قانونی است و انتخابات زوری و رای گیری های اجباری و نرده کشی شده با ضرب زور ساندیس و شیر و کیک فوق العاده با هدایت اجباری پرسنل و تهدیدات... قطع دویل و اضافه کار و ثابت کاری رانندگان شیفتی و تغییر شیفت کارگران ثابت شبکار به بهانه های واهی ولی در واقع به علت شرکت نکردن در انتخابات شوراهای فرمایشی و... را محکوم میکنیم.

کارگران آزادند که در صورت وجود کاندیدا در نمایندگان منتخب رای بدهند و چنانچه فردی را در بین کاندیداها فاقد صلاحیت دیدند، رای بدهند یا رای ندهند... و اجبار افراد به شرکت در انتخابات ممنوع است.

با ملاحظه عکس ارسالی نمایندگان نان کارگر بر در لیست کاندیداها مشاهده میشود.

مسئولین شرکت بهتر است جلوی دزدیهای حاج آقا اردوخوانی ها و ۳۶ نفر از همدستان ایشان را که توسط عوامل خودشان هنگام بازنشسته شدن افشا شد پیگیری کنند و به دنبال استرداد اموال بیت المال باشند تا انجام انتخابات فرمایشی و انتصاب عوامل حلقه به گوش خودشان...

۱۹- با نگاهی به اسامی کاندیداها شوراهای فرمایشی، میتوان به عدم استقبال رانندگان که جزء ستون اصلی قشر زحمتکش در میان پرسنل شرکت واحد میباشند را مشاهده کرد. این عدم استقبال فقط و فقط بخاطر درک بالای آنها از بی کفایتی، عدم آگاهی به قانون کار، نداشتن تجربه و شهامت و شجاعت این نمایندگان خود فروخته و گوش به فرمان کارفرما میباشند. نمونه بارز آن روزه سکوت نمایندگان به اصطلاح کارگر در کمیته های انضباط کار و کمیسیون فنی میباشد. (امضاء اخراج کارگر، عدم پیگیری حق و حقوق پرسنل، آشنا نبودن به قوانین کار، نداشتن قدرت بیان در مقابل کارفرما،،،) از دیگر معضلات این نماینده های فرمایشی می باشد. متأسفانه روش مرسوم

در کاندید شدن آنها برای شوراهای اسلامی طی ادوار گذشته در شرکت واحد فقط به جهت فرار از شغل اصلی هر کاندیدا می باشد و به نوعی برای ۲ سال رفتن به مرخصی با حقوق برای هر یک از آنها تاکنون بوده است. و پس از اتمام کار به جهت خوش خدمتی برای کارفرما آن هم با تایید خواسته های مسئولین دیگر به شغل اصلی خود بازنگشته و طی رانتهی که در طول ۲ سال همگام با مدیریت داشته اند به شغل دیگری مشغول می شوند در حالی که برابر با تبصره ۱ ماده ۹ شوراها ((عضویت و ساعات کار در شوراها افتخاری است))

تبصره ماده ۴۸ آئین نامه اجرائی شوراها میگوید:اعضاء شورا فقط در محدوده ساعاتی که هیئت تشخیص معین می کند، می توانند در ساعات کار عادی واحد به امور شورائی بپردازند و در غیر ساعات تعیین شده بایستی به شغل موظف خود عمل نمایند.

۲۰- جمعی از کاندیداهای شوراهای اسلامی کار شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه نامه ای منتشر کرده اند که جالب است همه کارکنان شرکت واحد آن را بخوانند. در بخشی از این نامه آمده است: «گزینش و بررسی صلاحیت های کاندیداهای شوراهای اسلامی کار شرکت واحد اتوبوسرانی به اتمام رسیده...» ما می پرسیم چرا گزینش؟ مگر این نمایندگان باید چه کنند که حتما باید گزینش شوند؟

در جای دیگری می نویسند: «... امروز نقدهای غیرمنصفانه ای به نمایندگان کارگران می شود ما نمی گوئیم نمایندگان را نباید نقد کرد اگر کسی بگوید نباید کسی را نقد کرد مطمئن باشید دل مشغولی برای حمایت از کارگران را ندارد نمایندگان کارگران هم باید نقد شود اما نقد منصفانه و مشفقانه...»

ما هم این نکته را قبول داریم به همین دلیل از این آقایان می پرسیم چرا عملکرد اعضای شورا ها در این ۳۰ سال را ارایه نمی دهند تا کارگران متوجه بشوند اینان چه خدماتی به کارگران شرکت واحد کرده اند؟

جز اینکه در کمیته های حل اختلاف طرف کارفرما را گرفتید و کارگران را حکم به اخراج دادید؟

چقدر تلاش کردید تا حقوق کارکنان شرکت واحد همسان با دیگر کارکنان هم ردیف خود در شهرداری بشود؟

ایا تا به حال و حتا هم اکنون شده بگوئید برنامه اتان برای خواسته های کارگران شرکت واحد چیست؟ و چه می خواهید بکنید؟

این هم نقد مشفقانه. بی صبرانه منتظر پاسخ شما هستیم.

۲۱- با خبر شدیم در مورخه ۲۰/۰۳/۹۵ ساعت ۷:۴۰ دقیقه صبح خودروی تاکسی سبز رنگ به شماره ۵۵۱ت ۳۴ ایران ۳۳ شرکت باغ آسمون متعلق به مسئول حراست سامانه ۱ به داخل سوله دپو واقع در تهرانپارس بدون بازرسی داخلی ورود نموده است. این در حالی بود که ایشان خودروی سواری خود را در پارکینگ ترمینال شرق (اتوبوسهای بیرون شهری) به دور از چشم دیگران پارک می نمود که به یک باره در دپو توسط کارگران مشاهده شد.

لازم بذکر است فرد مذکور مانند دیگر مسئولین شرکت واحد بعنوان ۲ شغله مشغول بکار میباشد. در جائیکه بخشنامه ها، دستورالعملها و اطلاعیه ها توسط همین مسئولین مبنی بر رعایت قانون صادر میشود که متاسفانه شاهد تخلف از خود آقایان میباشیم.

۲۲- در پی انتشار خبری از کانال فعالین سندیکا مبنی بر استفاده از کارواش جهت شستشوی خودروهای مسئول تعمیرگاه و معاونین ایشان، باخبر شدیم طی

اطلاعیه نصب شده در محل کارواش تعمیرگاه سامانه یک واقع در خیابان هنگام اداره مرکزی شرکت واحد از شستشوی خودروهای شخصی خوداری گردیده است. امیدواریم که دیگر هشدارهای ما در رابطه با مشکلات کارگران به همین سرعت پیگیری و رفع شود..

۲۳- به تبعیض پایان دهید!

در پی اعلام فهرست کارگران نمونه مناطق شرکت واحد در سال ۹۵ در پیک واحد متاسفانه از ۱۰ نفر اسامی پرسنل سامانه یک تنها ۲ نفر از رانندگان برگزیده شده اند و الباقی به چه معیار برگزیده شده اند را میبایست مسئولین جواب دهند. آیا این گزینش ها سلیقه ائی نمی باشند؟ یعنی واقعا از این همه راننده به نسبت دیگر بخش های شرکت واحد فقط دو نفر راننده نمونه بوده اند؟ و در کارشان جدیت به خرج داده اند؟ لطفا مسوولین پاسخ دهند.

۲۴- در مطلب گنجانده شده در کانال شوراهای اسلامی کار شرکت واحد ، می بایست نکاتی به سمع و نظر مخاطبین محترم ارائه شود. اگر دوستان به حافظه خود در سال ۱۳۸۴ رجوع کنند بگویند که چگونه در مجموعه بزرگی مثل شرکت واحد اعتصاب صورت گرفت؟ آیا ۱۷۵۰۰ نفر از شاغلین اون سال بی دلیل دست به این کار بزرگ زدند؟ دستگیری و به زندان افتادن بیش از ۳۰۰ نفر کارگر بیگناه به زندان اوین و اخراج آنها بدون برگزاری کمیته انضباط کار ، حاصل ناجوانمردی چه کسانی بود؟ متلاشی شدن کانون زندگی برخی از کارگران، یورش شبانه عوامل پلیس در منزلهای کارگران، زدن گاز اشک آور به چشمان بچه ۴ ساله، حمله چماغ بدستان به محل سندیکا در خیابان خیام، دستگیری کارگران در پارک لاله و پارک سوار آزادی در روز کارگر، فوت برخی از اعضای خانواده های کارگران در مسیر رفت و برگشت زندان و دادگاه،،،،،،،، محصول خرابکاری های کدام گروه در شرکت واحد می باشد؟ عدم استقبال کارگران و پرسنل سامانه های ۱ و ۹ شرکت واحد از انتخابات شوراهای فرمایشی در دو دوره، آنها با تمام ابزارهایی که

در اختیار کارفرما بود، برای چیست؟ آیا آخرین باری که مجمع عمومی برگزار کردید را بیاد دارید؟ چه زمان برای جمع آوری امضاء جهت گرفتن حق و حقوق پرسنل در میان کارگران حضور داشتید؟ کدام مرتبه مقابل وزارت کار، شورای شهر و شهرداری برای گرفتن حق و حقوق کارگران پا پیش گذاشتید؟ آیا اصلاً شهادت چنین کاری را دارید؟ اصلاً اجازه این کار را عوامل کارفرما بشما می دهند؟ کدام یک از شما تا بحال از سمت و موقعیتش استعفاء داده؟ بهتر است به اندک مخاطبانتان بگوئید کدام یک از اعضای شماها در شغل قبلی خود ماندگار بوده اند؟ کدام فرد از شماها از ابتدای ترین ماده های قانونی آشنائی دارند؟ بگوئید چگونه پشت یکی از اعضاء خود در اداره مرکزی را خالی نمودید؟ آخرین باری که بصورت یک هفته در محل کار خود جوابگوی کارگران را بودید را بیاد دارید؟ می توانید از پشت پرده آن راننده سامانه ۵ که چهار روز مانده به برگزاری کمیته انضباط کارش که امضاء اخراجش را کلید زدید، را بیان کنید؟ دلیل آن کارگری که رئیس ۳ شغله کمیته انضباط مرکز و مدیرعامل شرکت واحد را که به گروگان گرفته بود، چه بود؟

لطف نموده بیشتر از این به شعور بالای کارگران توهین ننمائید و در خلوت خود به آنچه که در گذشته کاشتید و الان در حال درو کردنش هستید، کمی فکر کنید.

باشد که تاریخ در مورد شماها قضاوت نماید.

گزارش خبرنگار پیام سندیکا :

روز گذشته رانندگان کمپرسی که از طریق فضای مجازی با هم هماهنگ شده بودند در شرق تهران باماشین های خود تجمع کرده تا اتاق کمپرسی هایشان استاندارد شود و کرایه هم افزایش پیدا کند که به هدف خود رسیدند. با بریده شدن لبه های اضافی اتاق کمپرسی ، در نتیجه رانندگان بار کمتری حمل میکنند و استهلاک و سوخت کمتری هم مصرف خواهد شد که به نفع رانندگان کمپرسی است.

گزارش خبرنگار پیام سندیکا :

اندام ورزیده و آفتابسوخته اش حکایت از کار و تمرین های سخت داشت توی صف فتو کپی از همه قد بلند تر بود. روی برگه اش آرم آتش نشانی بود.

ازش پرسیدم: شما آتش نشان هستی؟ گفت: چطور؟ گفتم: همیشه برام سواله حقوق کسای مثل شما که باجونشون بازی می کنن چقدره؟

گفت: با ۶ سال سابقه عملیاتی و تاهل تازه دارم ۲/۵ میگیرم... برای رانندگی خودرو های آتشنشانی ماموریت دادن بریم گواهینامه پایه يك بگیریم.

گفتم: مگه شما کارتون جزو مشاغل سخت نیست

گفت: ظاهرا کتابداری با خطر سقوط از ارتفاعش جزو مشاغل سخته ولی کار ما نه!!! چند وقت پیش در جریان مهار آتش سوزی در کن (نخل طلا ندارد) همکاران در انبار کپسول گاز دچار برق گرفتگی شد وقتی پیگیر بیمه های درمانیش شده بهش گفتن که شما توهم زدی برق گرفته بود میمردی ... ۴ نفر شاهد بودیم که بیچاره رو برق گرفت پرتابش کرد

پرسیدم: مگه کفشهای شما ایمن نیست؟

گفت: باید باشن اما سوراخن...

به مدیریت که گفتیم میگه شما کارتون سخت نیست ماشینای بنز سوار میشین با هر سرعتی بخواین توی شهر دور دور. میکنین!!

بهشون میگیم لباس و لوازم ایمنی... جواب میدن تازه براتون ماشین آخرین مدل خریدیم...

شهاب فلزکار

تلاطم سیاسی در فرانسه

آنچه این روزها در فرانسه می‌گذرد، خبر از نبردی سنگین در فرانسه بین زحمتکشان و سرمایه داری مهاجم به دستاوردهای کارگری است. سرمایه داری فرانسه برای کاهش خدمات اجتماعی از جمله بهداشت، آموزش و در اولویت اول بالا بردن سن بازنشستگی به ۶۶ سال پا پیش گذاشته است. در دوران صدارت سارکوزی رییس جمهور پیشین، سرمایه داری فرانسه توانست با هماهنگی صندوق بین المللی پول سن بازنشستگی را به ۶۳ سال برساند.

از شروع طرح موضوع کاهش خدمات اجتماعی، سندیکاهای کارگری و در رأس آن فدراسیون سراسری ث ژ ت اعلام کردند که با این طرح ضد کارگری برخورد خواهند کرد. فلیپ مارتینز، معروف به فلیپ سرخ دبیرکل فدراسیون ث ژ ت فرانسه که اکثریت زحمتکشان فرانسه عضو این فدراسیون هستند و اکثریت اعضایش عضو حزب کمونیست فرانسه می‌باشند، امروز به رهبر اعتصاب بزرگ فرانسه شناخته می‌شود. او تاکید کرده است که نره ای از مواضع سندیکاییش کوتاه نخواهد آمد. اگر این اعتصاب باعث فلج شدن سراسر فرانسه گردد.

برنامه ریزی سرمایه داری جهانی برای نابود کردن دستاوردهای طبقه زحمتکش تنها مختص به فرانسه و اروپا و آمریکا نیست. همین تهاجم در برنامه ششم توسعه کشورمان نیز گنجانده شده است.

سرمایه داری جهانی که در رأس آن صندوق بین المللی پول قرار دارد، به دنبال تهیه کارگر ارزان در همه کشورها برای سرمایه داری، افزایش مالیات بر دستمزد، مزد بگیران و کاهش خدمات اجتماعی از جمله بیمه و درمان و آموزش و پرورش است. خصوصی شدن مدارس و پولی شدن بهداشت در همه زمینه ها، از جمله اولین اقدامات و دستورات این صندوق به دولت هاست که در ایران گام به گام عملی می‌گردد.

مازیار گیلانی نژاد

مبارزه جانانه زحمتکشان فرانسه با سرمایه داری

چندین سندیکای کارگری فرانسه از جمله CGT، کارگران همه پالایشگاهها را به اعتصاب سراسری و گسترده فراخوانده اند.

در روزهای گذشته، اعتراضات به تغییرات قانون کار که باعث افزایش سن بازنشستگی به ۶۶ سال خواهد شد، در فرانسه گسترده شده است. در همین راستا، کارگران پالایشگاههای فرانسه نیز به این اعتراضات پیوسته اند. در روزهای گذشته بسیاری از پالایشگاهها و جایگاههای سوخت در این کشور تعطیل بوده اند.

روز سه شنبه، پلیس فرانسه با استفاده از ماشین آبپاش و گاز اشک آور تلاش کرد مسیر منتهی به پالایشگاه «فو سور مر» را در جنوب شرقی این کشور را بازگشایی کند.

بسیاری از مردم ساکن شمال فرانسه برای بنزین زدن به پمپ بنزینها در بلژیک در نزدیکی مرز فرانسه هجوم آورده اند.

در حال حاضر از ۸ پالایشگاه در فرانسه ۶ مرکز یا کاملاً کار خود را متوقف کرده و یا حجم فعالیت آنها بسیار کاهش یافته است.

همزمان با اعتصاب کارکنان پالایشگاههای فرانسه، بخشی از کارکنان شرکت دولتی راه آهن نیز قرار است روزهای چهارشنبه و پنجشنبه دست به اعتصاب بزنند

نبرد کار و سرمایه همچنان داغ است!

با فشار سندیکاهای کارگری ترکیه کارگاه های بالای چهار نفر ملزم به پرداخت دستمزد از طریق سیستم بانکی شدند

ایلنا: دولت ترکیه با فشار سندیکاهای کارگری موافقت خود را برای پرداخت دستمزد کارگران کارگاه های بالای چهار نفر از طریق سیستم بانکی اعلام کرد.

به گزارش ایلنا به نقل از شبکه بلومبرگ ترک کارگاه های کوچک در ترکیه تا پیش از این از پرداخت دستمزد کارگران از طریق سیستم بانکی خودداری می کردند.

در سال های گذشته سندیکاهای کارگری این کشور که نقش پر رنگی در برگزاری اعتصاب ها علیه سیاست های دولت اردوغان در خصوص تعدیل کارگران بخش معادن، خدمات و حمل و نقل داشتند توانسته بودند خواسته های صنفی خود را به دولت تحمیل کنند.

سندیکاهای کارگری تلاش ها فراوانی کردند تا کارفرمایان کارگاه های کوچک دستمزد کارگران را از طریق سیستم بانکی پرداخت کنند تا دولت بتواند نظارت دقیقی بر نحوه پرداخت دستمزدها، فرار مالیاتی کارفرمایان و الزام آنها به پرداخت بیمه کارگران داشته باشد

شوراهای اسلامی کار از قانون تا واقعیت

برگزاری انتخابات نمایشی شوراهای اسلامی کار در شرکت واحد، به گواه عموم پرسنل همیشه رنگ و بوی تقلب و تخلف را داشته است. همین موضوع در وحله اول باعث دلسردی عموم کارگران شده است. چرا که رای آنها هیچگونه ارزشی نداشته و مسئولان برای آنها تعیین و تکلیف میکنند. به کرات دیده شده انتخاب یک نماینده به دلخواه پرسنل نبوده است. کارگران همیشه از داشتن نماینده مستقل محروم بوده اند. ابتدائی ترین مرحله آیین نامه اجرائی قانون شوراهای اسلامی کار در شرکت واحد ((برگزاری مجمع عمومی)) میباشد که متأسفانه مسئولین شرکت واحد با سفارشات و اخطارهای عوامل پشت پرده از برگزاری آن امتناع و طفره میروند و در جواب پاسخگویی خدمات دهی مسافران را بهانه تراشی می کنند. آنچه تا امروز شاهد آن بودیم ، برگزاری مراسم های شرکت واحد از برج میلاد تا استادیوم آزادی، نشانگر دروغ بودن ادعاهای آقایان میباشد. عوامل کارفرما به خوبی می دانند که جمع شدن پرسنل واحد برای آنها زنگ خطر است و کارگران و کارکنان شرکت واحد تنها سندیکا را بعنوان یک نماینده مستقل با توجه به کارنامه درخشانش در ۱۱ سال حضور خود در شرکت واحد و تاریخچه پر افتخارش در سالهای قبل از انقلاب را انتخاب میکنند. این انتخاب بی دلیل نیست . سندیکا همواره برای مسئولان یک معضل میباشد و مثل شوراهای

اسلامی کار که حقوق خود را از کارفرما دریافت می نماید نیست. کارگران سندیکایی همیشه برای گرفتن حق و حقوق با هیچ شخصی رودربایستی ندارد.

برابر با ماده ۱۱ آئین نامه انتخابات قانون شوراهای اسلامی کار: «هیات های تشخیص صلاحیت در مورد افرادی که قبل از ۲۲ بهمن ماه سال ۵۷، عضو هیات مدیره سندیکا و یا نماینده کارگران در واحدها بوده اند برای احراز شرط اعتقاد و التزام عملی آنها به اسلام و ولایت فقیه و وفاداری به قانون اساسی جمهوری اسلامی دقت لازم معمول خواهند داست.»

هر گاه فعالین سندیکائی به درخواست کارگران جهت انتخابات کاندید شدند، با مخالفت و سنگ اندازیهای آقایان مواجه شدند. از نفرات هیئت تشخیص گرفته که جملگی دست نشانده کارفرما میباشند و به دستور آقایان گوش داده و حذف نامبردگان را کلید میزنند.

نتیجه کارکرد آقایان تصمیم گیرنده تا امروز انباشته شدن مطالبات کارگران، شکاف و بدبینی پرسنل به مسئولین، تنش و ناراضائیتی عموم کارگران در محیط کار، تحمیل خصوصی سازی،،،،،،،،،،،، میباشند.

به امید روزیکه عواملی که منافع خود را در این مسیر دنبال میکنند از خواب زمستانی بیدار و کمی با وجدان خود صادق باشند.

خدایا چنان کن سرانجام کار تو خشنود باشی و ما رستگار

**علی اکبر نظری عضو فعال سندیکای کارگران شرکت
واحد اتوبوسرانی تهران و حومه و راننده سامانه یک**

خانواده های کارگری برای ثبت نام فرزندان شان با مشکلی به نام شهریه مواجهند.

یکی از روش های خصوصی سازی آموزش در وضعیت کنونی تدوین لایحه "دایمی کردن مدارس غیردولتی" است. ایسنا ۷ بهمن ماه در گزارشی نوشت: "مدیرکل مدارس غیردولتی وزارت آموزش و پرورش اظهار داشت، قانونمدار و هدفمندکردن توسعه مدارس غیردولتی و نظارت بر آنها را در قالب این قانون دنبال می کنیم." مدارس غیردولتی در کنار مدارس هیات امنایی ایجاد و توسعه یافته اند. مدارس هیات امنایی غالباً توسط حوزه های علمیه، بازاریان و بنیادهای انگلی با دریافت بودجه کلان از وزارت آموزش و پرورش اداره شده و نقش مدارس خصوصی برای فرزندان خانواده های نوکیسه یعنی فرماندهان سپاه، بستگان رهبران رژیم، مدیران ارشد حکومتی و نظایر آن را دارا هستند.

ایسنا ۲۶ دی ماه با اشاره به نقش مدارس غیر انتفاعی در نظام آموزشی نوشت: "برخی مدارس هیات امنایی تحت عنوان فوق برنامه برای تامین درآمد مبالغ بالایی از اولیا دریافت کرده اند. . . . مدرسه ای را داشتیم که دریافتی اش از اولیا بابت فوق برنامه به ۱ میلیارد تومان رسیده است".

کارگران، دهقانان، معلمان، پرستاران، افسران جزء ارتش و کارمندان جزو متوسط دواپر دولتی و خصوصی نمی توانند فرزندان خود را به چنین مدرسی بفرستند و قاعدتاً پرداخت مبالغ سرسام آوری نظیر ۱ میلیارد تومان از عمده دلال ها و وابستگان دستگاه حاکمیت برمی آید.

سندیکاهای کارگری برای آموزش و پرورش رایگان، بهداشت رایگان، مسکن رایگان، ورزش رایگان و همگانی، طبق قانون اساسی می کوشند.

مصاحبه مازیار گیلانی نژاد از سندیکای کارگران فلزکار مکانیک با خبرگزاری ایلنا

کند شدن بررسی تخلفات تامین اجتماعی با محکومیت‌های اخیر کارگران جور
نیست

ایلنا: یک فعال صنفی کارگران فلز کار و مکانیک می‌گوید دولت و به ویژه مسئولان وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی باید از ابزارهایی که در اختیار دارند برای سرعت بخشیدن به روند رسیدگی قضایی به پرونده تخلفات تامین اجتماعی استفاده کنند.

کند شدن بررسی تخلفات تامین اجتماعی با محکومیت‌های اخیر کارگران جور
نیست

«مازیار گیلانی نژاد» با اعلام این مطلب به ایلنا گفت: با توجه به ابعاد و گسترده جامعه ۴۰ میلیون نفری بیمه شدگان سازمان تامین اجتماعی، این پرونده تخلفات مالی و اداری مدیران پیشین این سازمان یک پرونده ملی محسوب می‌شود.

وی افزود: از آنجا که طبق قانون دستگاه قضایی در رسیدگی به چنین پرونده‌هایی می‌تواند به صورت ویژه‌تر عمل کند، گفت: با گذشت نزدیک به چهار سال از انتشار گزارش مربوط به تخلفات این سازمان هنوز شاهد کند بودن آهنگ رسیدگی به این پرونده هستیم.

وی افزود: ممکن است توجیه منطقی برای کند بودن روند رسیدگی وجود داشته باشد اما حساسیت جامعه کارگری نسبت به این مسئله می‌طلبد تا هرچه سریعتر تکلیف قضایی پرونده این تخلف روشن شود.

این فعال کارگری گفت: به همین دلیل این پرسش متوجه دولت و به ویژه مسئولان وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی وجود دارد که چرا از امکانات احتمالی و در دسترس خود برای تسریع این روند استفاده کرده‌اند؟

گیلانی‌نژاد افزود: به عنوان مثال با توجه به اینکه وزارت دادگستری در ساختار اداری کشور رابط و هماهنگ کننده، میان دولت و قوه قضاییه محسوب می‌شود، این پرسش ایجاد می‌شود که دولت و به ویژه مسئولان وزارت کار تا چه اندازه از این ابزار برای سرعت بخشیدن به بررسی پرونده تخلفات تامین اجتماعی استفاده کرده‌اند.

وی افزود: درست است که اجرای عدالت به عنوان والاترین خواسته اجتماعی هرگز نباید فدای سایر مسائل بشود اما واقعیت این است که جامعه کارگری در حالی شاهد کند شدن آهنگ رسیدگی به تخلفات مدیران پیشین سازمان تامین اجتماعی است که در روزهای اخیر با شنیدن خبر محکومیت هم صنفان خود در معدن طلای آق دره و چادرملو شوکه شده است.

مصاحبه عبدالله وطنخواه کارگر فلزکارمکانیک با ایننا:

دولت به بهانه آزادسازی اقتصادی قصد حذف قوانین حمایتی را دارد

یک فعال صنفی کارگری تاکید دارد که دولت به بهانه بسترسازی سیاست مبتنی بر تولید قصد دارد قوانین آمره و حمایتی را برداشته و کارگران را به حال خود رها کند .

عبدالله وطن خواه در گفتگو با خبرنگاری ایننا؛ با اشاره به صحبت‌های سعید لیلانز، تحلیل‌گر اقتصادی که گفته بود اگر بخش‌های مختلف اقتصادی کشور تحت تاثیر آزادسازی با مدیریت بخش خصوصی به حیات خود ادامه می‌داد امروز شاهد این حجم از فساد نبودیم، اظهار داشت: دولت قصد دارد پس از لغو تحریم‌ها با پهن کردن فرش قرمز برای سرمایه‌گذاران خارجی و ارزان کردن نیروی کار داخل قوانین آمره و حمایتی را برداشته و با اعمال سیاست فریز مزدی کارگران را به حال خود رها کند.

وطن خواه با تاکید بر اینکه دولت به دنبال ارتقای وضعیت خود از عضو ناظر به عضو دائم در سازمان تجارت جهانی است، گفت: دولت به این منظور ملزم

به رعایت مفاد آیین نامه‌ها و دستورالعمل‌های سازمان تجارت جهانی است پس در این خصوص ملزم به اتخاذ سیاست‌های اقتصادی نولیبرالیستی است هر چند دولتمردان بدون این الزام هم به این سمت حرکت خواهند کرد.

تاکید این فعال صنفی کارگری به اتخاذ سیاست‌های نولیبرالی از سوی دولت یازدهم به صحبت‌های سال گذشته عباس آخوندی، وزیر راه و شهرسازی دولت یازدهم برمی‌گردد که گفته بود: کسانی که علیه لیبرالیسم حرف می‌زنند در واقع دارند علیه سوداگری صحبت می‌کنند. درحالیکه اساس لیبرالیسم علیه سوداگری قیام کرده است. سوداگری یعنی اینکه شما وقتی هزینه‌ای می‌دهید درباره علت پرداخت آن آگاه نیستید و به نوعی هزینه بیخودی داده‌اید. سوداگری با توسعه هم مخالف است درحالیکه لیبرالیسم برای توسعه به میدان آمده است.

اتخاذ سیاست‌های نولیبرالی در اقتصاد تنها به صحبت‌های جنجال برانگیز عباس آخوندی محدود نشد و محمود سریع‌القلم، مشاور حسن روحانی در کتاب «اقتدارگرایی در عهد قاجار» صریحاً از تفکر نولیبرالی دفاع کرد و عامل پیشرفت ژاپن را اتخاذ سیاست‌های اقتصادی نولیبرالیستی دانسته است.

عبداله وطنخواه اتخاذ این سیاست‌ها را متکی بر حذف مالکیت عمومی یا دولتی بر کارخانه‌ها دانست و افزود: در این سیاست اموال عمومی که زیر دایره نام دولت قرار دارد با نام خصوصی‌سازی به تاراج برده می‌شود. از این رو چرخیدن چرخ صنعت، نیمه جان کردن توسط قواعد سرمایه آزاد و افزوده شدن بر سپاه بیکاران برای فشار آوردن به کارگران شاغل و سرکوب بیشتر دستمزدها نتیجه خصوصی‌سازی به بهانه بسترسازی سیاست مبتنی بر تولید است.

این فعال صنفی کارگری در پایان تاکید کرد که کارگران توان گریز از دایره آسیب‌ها را با نبود تشکل‌های مستقل از دولت و قدرتمند برطبق حقوق بنیادین کار و مقاوله‌نامه‌های پذیرفته شده مطابق میل سرمایه جهانی ندارند.

باتوجه به استقبال خوانندگان از این متن در فضای مجازی و باز پخش گسترده آن هیات تحریریه پیام سندیکا تصمیم گرفت این نوشته را دوباره منتشر کند.

داشتن سندیکا از نان شب واجب تر است!

خیلی وقت ها کارگران می پرسند چرا باید سندیکا داشته باشیم؟

در پاسخ باید گفت دوستان آیا شما در خاطر دارید حدود ۲۰ سال پیش خودروها خدمات پس از فروش نداشتند؟، یا چیزی به نام امداد خودرو وجود نداشت؟ و کارشناسان اصرار داشتند که یک مجموعه ای بنام امداد خودرو لازم است، اما دولت مردان اسلامی می گفتند چه نیازی به امداد خودرو؟ مردم با توجه به اسلامی بودن به همونوع خود کمک می کنند. پس هر کس در خیابان یا بیابان دچار مشکل شد مردم خداپرست به آنان کمک می کنند. پس نیازی به امداد خودرو نیست. ایجاد امداد خودرو خود هزینه ای زیادی را به جامعه تحمیل می کند.

یادمان هست که اگر کسی دچار مشکلی می شد با هزار بدبختی و با کمک های انسان هایی که تخصصی نداشتند خود را از آن وضعیت به نوعی خلاص می کرد.

حال ای دوست عزیز من و تو کارگریم و به پشتیبانی هم و افراد متخصص در مسایل کارگری احتیاج داریم و سندیکا همان امداد خودرویی است که احتیاج داریم. آیا می شود یک سالن خط تولید بنا کرد ولی کسانی نباشند تا مراقب سالن و کیفیت کار سالن تولید نباشند. آیا می شود ربات های کارگر خط تولید را از کشوری وارد کرد اما دفترچه راهنما و یا متخصصین نظارت و تعمیر و نگهداری نداشته باشد. خب چیز بسیار واضحی است همه و همه

باید وجود داشته باشد و ربطی هم به دین یا نوع حکومت و یا نوع احزاب کشورها ندارد.

ما برای بدست آوردن حق خود و فرزندانمان و فرزندان فامیل و جامعه کارگری و برداشتن قدمی کوچک اما موثر باید عضو سندیکاهای کارگری بشویم. کارگر حق دارد امداد کارگر(سندیکا) داشته باشد. حق دارد خدمات دوران اشتغال را برای دفاع از حقوق کارگرایش را در سندیکا آموزش ببیند. حق دارد ناظر و پشتیبان داشته باشد. حق دارد وکیل مدافع داشته باشد تا از دستمزد و مزایای کارگرایش دفاع کند و عادلانه با او برخورد شود. اینهایی که گفتیم هیچ ربطی به نوع حکومت و نوع مذهب و نوع احزاب، به هیچ یک ارتباطی ندارد. سندیکا مال کارگر است. در تمام نقطه به نقطه جهان هر کجا کارگر هست حق دارد که سندیکا داشته باشد. اگر کارگری می خواهد وارد کاری بشود باید سندیکا برای او دستمزد تعیین کند. سندیکا باید به روابط بین کارگر و کارفرما نظارت کند که حتما حقوق کارگر تمام و کمال پرداخت شود و مسئولیتش با سندیکاست و کارگر نباید یکفره با کارفرما درگیر این کارها بشود. ما تک تک در مقابل کارفرما مجبور به پذیرفتن شرایط نابرابر هستیم اما با وجود سندیکا تک تک ما می شویم یک کارگر قدرتمند بنام سندیکا که می تواند به جای تک تک ما با کارفرما صحبت کند و نگذارد حقوقمان پایمال شود. به جای ما به وزارت کار رفته و شکایت به دادگستری بکند.

پس تصمیم بگیریم و برای دفاع از حقوق کارگریمان به سندیکای کارگران بپیوندیم و یا آن را بسازیم!

**افشین افشینی عضو سندیکای کارگران
فلزکارمکانیک**

کارخانه ارج تعطیل شد !

ظرف چند روز گذشته، همه ما مطلع شدیم که کارخانه قدیمی ارج تعطیل شده است. این مسئله از آن جهت مهم است که کارخانه ارج جز اولین کارخانجاتی بود که تولید کننده برخی از اقلام کالاهای خانگی نظیر کولر و یخچال و غیره در داخل کشور بشمار میرفت. یادم می آید خیلی پیشترها، یعنی زمانی که هنوز چهارپنج سال بیشتر، عمر نداشتم کولر ابی خانه ما، ساخت ارج بود. با این حال، دلیل ورشکستگی کارخانجات پرسابقه ای نظیر ارج چیست؟ و چه تبعاتی بر روی اقتصاد کشور و زندگی کارگران دارد؟ در ابتدا لازم است این واقعیت بدیهی را بشناسیم، که توی دنیای سرمایه داری که مبتنی بر رقابتهای خیلی سفت و سخت و بعضا بیرحمانه است، ورشکستگی شرکتها ضعیف در مقابل غولهای گنده تر امری متداول و معمول است. حتا شرکتهای غول پیکری مثل کمپانی امرون که در ابتدای قرن بیست و یکم ورشکست شد بر اثر ناکامی در بازار رقابت با سایر شرکتهای رقیب، این مسئله به وقوع پیوست. امر رقابت وابسته به مسائلی نظیر کیفیت بالاتر، پایین بودن هزینه کالا و یا خدمات تولید شده (بخوانید پایین آوردن حقوق کارگران و یا تعدیل و کاهش نیروی کار در اثر اخراج سازی)، بهره وری بیشتر، افزایش ساعات کار مفید (در بیشتر موارد یعنی کشیدن شیره جان کارگر)، جذابیت و تبلیغات و خیلی مسائل دیگر میباشد. یعنی شرکتهایی که در مواجهه با رقبا نتوانند از حیث مسائل گفته شده

در امر رقابت، موفق عمل کنند، محکوم بشکست هستند. این امر موجب تضعیف و یا شکست اقتصاد سرمایه داری نیست (البته نه در دوران بحران جهانی اقتصاد بلکه منظور در شرایط معمول اقتصاد میباشد) بلکه بلعکس، امر رقابت موجب بالا رفتن انگیزه، که این خود بالندگی اقتصاد سرمایه داری را باعث می گردد. این طبیعت مناسبات سرمایه داریست که ضعیفترها یا از بین می روند و یا در شرکتهای بزرگتر هضم میشوند. اما در مورد کشورمان که در دوران رکود اقتصادی و بیماری هلندی (یعنی تورم و رکود همزمان) این ورشکست شدن نشان ضعیف و شکست مناسبات اقتصادیست. چرا که اقتصاد ایران با توجه به دلایل فراوانی، نظیر تحریم ها، سو مدیریت، فساد، رانت، قاچاق گسترده، ضعف برنامه ریزی، افت قیمت و چالش های منطقه ای و غیره بشدت تحت فشار قرار گرفته و ضعیف شده است. بطوریکه توان باز تولید ارج های دیگر را ندارد. و تازه ارجهای قدیمی یکی بعد از دیگری تعطیل هم میشوند. این مسئله برای من بیشتر از آن جهت مهم است که با تعطیلی این کارخانجات، نان شب کارگران این موسسات تولیدی هم آجر میشود. و این کارگران با انبوهی از مشکلات معیشتی به امان خدا رها میشوند. و گرنه سرمایه دار و کارفرما هر موقع که تصمیم بگیرد میتواند سرمایه خود از چرخه تولید بیرون بکشد. اقتصاد سرمایه داری ایران، در وضعیت فعلی، توانایی ایجاد شغل های جدید را ندارد. پس میتوان روزگار کارگری که تا دیروز با حقوق ناچیز کارگری با دهها مشکل معیشتی دست و پنجه نرم می کرد، حالا با قطع همان حقوق پایینتر از خط فقر، چه به روزش می آید را بسادگی، حدس زد.

**با آرزوی جهانی توام با امنیت شغلی و روانی برای
تمامی کارگران**

یاد مانده هایی از وقایع ۲۳ تیر ۱۳۳۰

وقتی اعلام شد که هریمین با یک هیات نفتی آمریکایی به تهران می آید ، زحمتکشان که می دانستند سلام گرگ بی طمع نیست و در کوتادی ۲۸ مرداد هم به اثبات رسید، اعلام به تظاهرات شد. به دستور شورای متحده زحمتکشان ایران که فدراسیون سراسری کارگران ایران بود به کارگران گفته شد در این تظاهرات شرکت کنند. روز ۲۳ تیر جمعیت جمع شده از مقابل خانه صلح در خیابان فردوسی به حرکت در آمد. پس از رسیدن به چهارراه استامبول حرکت به سمت میدان بهارستان ادامه پیدا کرد تا در مقابل مجلس شورا با خواندن اعلامیه ای مخالفت خود را اعلام کند که این سیاست را به ضرر مردم ایران می داند .

زمانی که قسمتی از جمعیت وارد میدان بهارستان شده بود. از داخل خیابان اکباتان و از درون حزب زحمتکشان (چاقو کشان) عده ای اوباش با چوب و چماق به سمت تظاهرکنندگان حمله نمودند که مسوولان انتظامات با آنها برخورد کرده و این اوباش در مقابل زحمتکشان تاب نیاورده فراری شدند.

در جلوی جمعیت به روی یک کامیون ، بوسیله چوب که به آن رنگ مشکی زده شده بود یک ماکت دکل حفاری نصب گردیده بود. میکروفن هم که با باطری کار می کرد و توسط کارگران اتحادیه کارگران مکانیک اتومبیل که بعدها به سندیکای کارگران فلزکارمکانیک تغییر نام داد، در کنار آن نصب شده بود. پلاکاردی با شعار: **فروش نفت آری، امتیاز هرگز،** توسط زحمتکشان حمل می شد.

وقتیکه کامیون جلوی بهارستان رسید جهت قرائت قطعنامه آقای خاشع از اتحادیه هنرمندان که خود بازیگر تاتر بود بالای کامیون رفت و در کنار ماکت دکل حفاری پشت میکروفن به قرائت قطعنامه پرداخت. که پس از مدتی با گلوله شلیک شده توسط نظامیان زخمی و در حالی که درد می کشید از

کامیون پایین آمد. آن طور که نوشته اند از کامیون پایین نیفتاد بلکه همانطور که درد می کشید و چهره اش در هم بود از کامیون پایین آمد. در همان حال قطعنامه را به شباویز دیگر هنرمند تاتر ایران داد تا ادامه دهد. در مقابل من یک نفر سرش تیر خورد و مغزش متلاشی شد که دست و پایش را چهار نفر گرفته و در حالی که از سرش خون می ریخت او را از صحنه دور کرد. یک نفر مغز متلاشی شده او را که زمین ریخته بود داخل دستمالی ریخت و در دستش گرفته و بالای کامیون رفت. دستمال محتوی مغز را طوری در دست گرفت که همه ببینند. نفر بعدی شباویز عضو اتحادیه هنرمندان و بازیگر تاتر بود که خواندن قطعنامه را ادامه داد من با جمعیت به طرف درب مجلس رفتم. او نیز پس از چندی تیر خورد و بر زمین افتاد. بعد که به کنار کامیون آمدم شخصی که عینک طبی به چشم داشت، ایرج زند پوراز رهبران شورای متحده و آموزگاری در شیراز، قطعنامه را ادامه داد و به پایان برد.

در این موقع من در کنار مهرداد بهار پسر ملک الشعراي بهار ایستاده بودم و به او نگاه می کردم که تیری به بازوی چپ او خورد و خون جاری شد که او را هم از صحنه بیرون بردند.

در این روز در صف اول تظاهرکنندگان دوشیزگان و زنان و سپس دوچرخه سواران بعد اعضای سندیکای کارگران چیت سازی که پلاکاردی را حمل می کردند که روی آن ازدهایی با سر آمریکایی و تن انگلیسی نقش بسته بود و زیر آن نوشته شده بود: **کارگران خوزستان را آزاد بگذارید تا دزدان دریایی را به دریا بریزند.** بعد سندیکای کارگران دخانیات، سیلو و کفاش قرار گرفته بودند.

در این وقت جمعیت به طرف ساختمان مجلس حرکت کرد. هرچند از طرف نظامیان به طرف مردم مرتب تیراندازی می شد و کسانی به زمین می افتادند اما جمعیت به راهش ادامه می داد.

در حالی که هنوز تیراندازی ادامه داشت جمعیت به طرف مخبرالدوله حرکت کرد. نزدیک خیابان ظهیرالاسلام یک دستگاه تانک از سمت بهارستان بطرف مخبرالدوله آمد. من که در ته صف و جزو آخرین نفرات بودم سر خیابان ظهیرالاسلام تانک را دیدم که دو تیر شلیک کرد. البته با وجود انبوه جمعیت نفهمیدم که به چه کسانی اصابت کرد. بعدا شنیدم که یک تیر به پای حسن (نام فامیلش را فراموش کردم) اصابت کرده بود که بعدا یک پایش را از زیر زانو قطع کردند. تانک مذکور در ادامه حرکت به کیوسک کتابفروشی سپهر ضربه زد و به آن آسیب رساند و در ادامه حرکت از روی پای پروانه شیرینلی رد شد، که بعدها شنیدم که هر دو را برای معالجه به یک کشور اروپایی فرستاده شدند.

در بین کشته شدگان ۲۳ تیر یکنفر به نام حسن مسگری معروف به مارشال بود. او از نگهبانان خانه صلح بود چون گمان می رفت که به قصد خرابکاری شبانه به خانه صلح حمله کنند همیشه آجا نگهبان داشت.

همچنین خانم عالیه شرمینی هم در اثر حمله تانک صدمه وارد شد. در این حین با یورش یکی از اوباش حمله کننده از داخل دفتر حزب زحمتکشان با چماق به سر دکتر علی قالیباف ضربه وارد کرد که در نتیجه دکتر قالیباف هم به خیل شهدای زحمتکشان پیوست. در همه تظاهراتی که زحمتکشان داشتند اوباش وابسته به شاه به ما حمله می کردند.

اما به هرحال در این روز پیام زحمتکشان به دکتر مصدق رسید که دشمن آمریکایی و انگلیسی با هم فرقی نمی کنند و او باید پشتش به مردم ایران گرم باشد.

ما باز هم در ۳۰ تیر ۱۳۳۱ به کمک مصدق آمدیم و او را به نخست وزیری

رحیم پناهی کارگر قدیمی

برگرداندیم.

حقوق بشر

« برای برخوردار شدن از حقوق بشر به هیچ چیزی غیر از انسان بودن نیازی نیست. تنها کافی است کسی انسان متولد شده باشد»

حقوق بشر، انسان را تنها به اعتبار اینکه انسان است، دارای حقوق و آزادی‌هایی می‌شناسد که همهی انسان‌ها، به طور برابر و بدون هیچ تبعیضی باید از آن بهره‌مند گردند. هر فرد انسانی می‌تواند بدون هیچ‌گونه تبعیضی، به‌ویژه از حیث نژاد، رنگ، جنس، زبان، دین، عقیده‌ی سیاسی یا هر عقیده‌ی دیگری، و همچنین موقعیت اجتماعی، ثروت، نوع ولادت یا هر وضعیت دیگر، از تمام حقوق و همهی آزادی‌های حقوق بشری به طور برابر بهره‌مند گردد.

در واقع، حقوق بشر استاندارد است برای فرموله کردن زندگی اجتماعی به نحوی که عدالت، آزادی، کرامت (حیثیت) انسانی و منافع انسان در روابط اجتماعی بدون تبعیض و به طور منصفانه برای همه تأمین شود.

به عبارت دیگر، حقوق بشر، ادعاهای فرد انسانی در برابر دولت می‌باشد.

در نهایت اینکه؛ حقوق بشر یعنی: همهی حقوق برای همه.

همچنین نباید فراموش کرد که، چشم پوشیدن از حقوق بشر بیش از آنکه منطقیاً غیرممکن باشد، از لحاظ انسانی ویرانگر است.

دکتر فرشید هکی

رایج شدن دزدی از صندوق صدقه

دستبرد به صندوق صدقات را باید در چارچوب افزایش آسیب‌های اجتماعی و فقر جستجو کرد، اما چاره‌یابی‌ای ریشه‌ای برای حل این معضل نمی‌تواند باشد. یکی از مسوولان کمیته امداد چاره کار را چنین ارایه داده و می‌گوید: "ورودی وجوهات صندوق‌ها از حالت افقی به حالت عمودی تغییر یافت و عرض دهانه ورودی وجوهات صندوق در حالت افقی از ۱۰ سانتی‌متر به کمتر از ۳ میلی‌متر کاهش یافته است."

وقتی مقام مسوول چاره را در نه پوشش دادن به متکدیان و فقر زادی بلکه به کوچک کردن اندازه دریچه صندوق حواله می‌دهد فکر می‌کنید فقر و مشکل متکدیان حل خواهد شد؟؟

سندیکاهای کارگری خواستار رفع معضل بیکاری و زدودن فقر از چهره جامعه هستند و این به عهده دولت است تا از ثروت عمومی چنین کاری را انجام دهد

« دستور رییس جمهوری به جهانگیری در موضوع حقوق و پاداش مدیران دستگاه‌هایی اجرایی: همه موارد تخلف شناسایی، وجوه مسترد و مدیران متخلف عزل شوند»

خوش خیالانه است اگر تصور کنیم که رییس جمهور از این موارد بی‌خبر باشد کافی است نظری به فیش‌های حقوق وزرا و معاونین و مدیران کل اش بیاندازد. سندیکاهای کارگری خواستار شفاف سازی حقوق همه مدیران دولتی و غیر دولتی هستند. سندیکاهای کارگری اصلی‌ترین نیرو در مبارزه با فساد می‌باشند.

آیا سقوط دولت قذافی به صلح و دموکراسی کمک کرد؟

با سقوط دولت معمر قذافی در لیبی و شادی کشورهای سرمایه داری از حذف یک دیکتاتور، امروز نه تنها نفت و گاز لیبی به یغما می رود بلکه مردم در یک ناامنی گسترده همچون بدویان زندگی می کنند.

در زمان حکومت معمر قذافی:

✓ □ در لیبی چیزی به نام قبض برق وجود نداشت. هزینه برق برای همه رایگان بود!

✓ □ چیزی به نام بهره بانکی وجود نداشت. همه بانک‌ها موظف بودند وام‌هایی با صفر درصد سود ارائه کنند!

✓ □ داشتن خانه یک حق مسلم برای تمام لیبیایی‌ها بود!

✓ □ هر زوج تازه ازدواج کرده، از دولت معادل شصت هزار دلار بابت خرید آپارتمان و شروع زندگی هدیه می‌گرفت!

✓ □ هزینه تحصیل و هزینه‌های پزشکی در لیبی مجانی بود!

✓ □ قبل از قذافی ۲۵ درصد مردم باسواد بودند و در حال حاضر ۸۳ درصد!

✓ □ اگر یکی لیبیایی تصمیم می‌گرفت زراعت کند، مزرعه، خانه، تجهیزات، بذر و احشام برای شروع کار به صورت رایگان به او داده می‌شد!

✓ □ اگر یک شهروند لیبی به امکانات پزشکی مورد نیازش در داخل لیبی دست پیدا نمی‌کرد، دولت هزینه درمان و اقامت او را در خارج از کشور به مقدار ۲۳۰۰ دلار در ماه تقبل می‌کرد!

✓ □ اگر یک شهروند لیبی اتومبیل می‌خرد، نیمی از هزینه آن توسط دولت پرداخت می‌شد!

✓ □ قیمت بنزین در لیبی ۱۴ سنت در لیتر بود!

✓ □ لیبی هیچ بدهی خارجی نداشت و غیر از آن صدوپنجاه میلیارد دلار ذخیره ارزی داشت که اکنون تمام آن پول در دنیا بلوکه شده است!

✓ □ اگر یک لیبیایی نمی‌توانست شغلی مرتبط با تحصیلات خود پیدا کند، دولت موظف به دادن دستمزدی معادل همان شغل، تا زمان پیدا شدن شغل برای او بود!

✓ □ قسمتی از درآمد فروش نفت لیبی، سالیانه به حساب بانکی هر شهروند واریز می‌شد!

✓ □ هر زنی که زایمان می‌کرد، پنج‌هزار دلار از دولت هدیه دریافت می‌کرد!

✓ □ قیمت چهل قرص نان در لیبی، پانزده سنت بود!

✓ □ بیست و پنج درصد اهالی لیبی تحصیلات دانشگاهی داشتند!

✓ □ قذافی بزرگترین پروژه آبیاری اجرا شده توسط انسان را در بیابان‌های لیبی پیاده‌سازی کرد که در تمام صحرا امکان دسترسی به آب وجود داشته باشد.

قضاوت کنیم که آیا در کشورهای پیشرفته سرمایه داری هم چنین امکاناتی به مردم خود می‌دهند؟

پرنسس ماری همسر ولیعهد دانمارک دوقلوهایش را از مهدکودک برداشته و به سمت قصر برمیگردد. بدون هیچ تشریفاتی و پلیسی. مانند همه مردم.

**خوزه موجیکا؛ رییس جمهور کشور اروگوئه
در انتظار رسیدن نوبتش در بیمارستان عمومی!!!**

او که به فقیرترین رییس جمهور جهان شهرت دارد حالا در صف انتظار یک بیمارستان دولتی در پایتخت اروگوئه دیده میشود. در حالی که می تواند از بهترین بیمارستانها و امکانات کشورش استفاده کند. او حتی هر ماه حدود ۹۰٪ از حقوق ریاست جمهوری خود را به موسسات خیره می بخشد.

هوای سالم حق همه مردم ایران

بیش از ۱۵ سال است که با سیاست های نابخردانه ، گرد و غبار مهمان ناخوانده سرزمین ما شده و مسولان بی لیاقت مردم را به کام مرگ می فرستند و هنوز هیچ تدبیری برای این موضوع ملی نیندیشده اند!

مرگ ۱۱۱۹ خوزستانی بر اثر سرطان در سال گذشته

غلظت گرد و غبار در اهواز به ۶۶ برابر حد مجاز رسید روزنامه ها

به نظر شما چه رابطه ای بین این دو خبر وجود دارد!!!!

آیا وقت آن نرسیده که از کشتار مردم خوزستان با گرد و غبار دست بردارند.

سندیکاهای کارگری ایران برای محیط زیستی سالم و پاک می کوشند.

خبرگزاری ایرنا نوشت: از ۶۰ هزار اصله چنار که حدود ۹۰ سال پیش در دو طرف خیابان ولی عصر کاشته شده کمتر از ۸ هزار درخت باقی مانده است.

نابود شدن این درختان منافع چه کسانی را تاکنون تامین کرده است؟

شش های تنفسی تهران را چه ارگانی باید احیا کند؟

شهردار تهران؟ محیط زیست؟ همه مسولین؟

سندیکاهای کارگری خواهان برخورد قاطع با نابود کنندگان محیط زیست هستند. محیط زیستی استاندارد خواست همه مردم ایران است.

بی هو ده ؛

زُل زده ؛

به سُفره مان-

تور ، انداخته ایی؛

به دریای سُرخ برو

شاید؛

عدالتی-

صید کنیم.

فلزیان ۱۸/۳/۹۵

اعتراضات کارگری چرا به نتیجه نمی‌رسد؟

مقوله طبقه کارگر در قرن بیست و یکم در پهنه جهانی، و از جمله در کشور ما، شامل طیف وسیعی از لایه‌ها و قشرهای اجتماعی می‌شود که برای امرار معاش و گذران زندگی باید از طریق اشتغال و به استخدام درآمد، نیروی کار خود را بفروشند، باید پذیرفت که طبقه کارگر و اعضای خانواده‌های آنها، اکثریت مردم میهن ما را تشکیل می‌دهند. در این صورت این سؤال پیش می‌آید که چرا چنین طبقه‌ای که وسیع‌ترین بخش از جمعیت کشور را در اقتصاد و تولید و مصرف در بر می‌گیرد، چنین تأثیر اندکی در تحولات سیاسی کشور دارد؟

چرایی عدم سازمان‌یابی زحمتکشان با وجود اعتراضات فزاینده، و اینکه چرا همواره این اعتراضات در حالت تدافعی قرارداداشته را می‌توان به کمبود تشکل‌های واقعی سندیکایی و نقض خشن حقوق سندیکایی کارگران ایران که یکی از علت‌های عمده تداوم این وضعیت است، اشاره کرد. با افزایش تعداد بیکاران و گسترش فقر، امکان رشد مبارزات کارگری و تبدیل شدن به مبارزه‌ای سازمان‌یافته، هدفمند و با برنامه‌ریزی صحیح سندیکایی از زحمتکشان گرفته شده است. در کنار این سیاست‌های ضد کارگری، به دلیل رشد و رواج اقتصاد دلالی و نفوذ سرمایه بزرگ تجاری و نمایندگان سیاسیش در حاکمیت، تغییرات مهمی در ترکیب طبقه کارگر ایران در دهه‌های اخیر نیز رخ داده است که تأثیرهای معینی بر اعتراض‌ها، شعارها و خواست‌های جنبش اعتراضی زحمتکشان و مجموعه جنبش کارگری - سندیکایی برجای گذاشته است. به‌علاوه ایجاد و گسترش مناطق آزاد تجاری و ویژه اقتصادی که در آن کارگران بدون کمترین حقوق و با اشکالی نظیر کارگران پیمانکاری، موقت و فصلی و نظایر آن مشغول به‌کار هستند، مانع از آن گردیده که در قطب‌های صنعتی کشور مانند منطقه پارس جنوبی - عسلویه - کارگران صنعتی تمرکز یافته بتوانند یک اعتراض همگانی را رهبری کنند. کارفرمایان به

موازات گسترده تر کردن بیکاری و تحمیل فقر بر خانواده های زحمتکشان و جنبش سندیکایی کشور، در تمام طول سالهای اخیر به صورت پیگیرانه و برنامه ریزی شده، مانع از تجمع، تمرکز و شکل گیری قطب های صنعتی - کارگری در کشور بوده است که می توانند پایگاه و تکیه گاه مبارزات کارگری برای جنبش کارگری و آزادی خواهی به حساب آیند. نباید از اثرهای این سیاست ضد کارگری به سادگی گذشت و اهمیت آن را در محاسبه و تحلیل سیاسی در نظر نگرفت!

« سندیکاهای کارگری برای دستمزدی که با ۸ ساعت کار بتوان یک خانواده ۴ نفره را اداره کرد، می کوشند.»

« سندیکاهای کارگری برای تصویب قانونی که کارفرمایان را به دلیل عقب انداختن حقوق چندماهه کارگران، مجازات و جریمه کند، می کوشند »

«سندیکاهای کارگری برای آموزش و پرورش رایگان، بهداشت رایگان، مسکن رایگان ، ورزش رایگان و همگانی، طبق قانون اساسی می کوشند.»

این پیرمرد یکی از کارگران شهرداری اهواز است که به مدت ۵ روز نه برای یک اختلاس یا حقوق نجومی، بلکه فقط بخاطر یک اعتراض مدنی با شکایت شهرداری اهواز زندانی شد.

روز دوشنبه ۲۴ خرداد ماه بیست کارگر شهرداری اهواز پس از تجمع صنفی در اعتراض به وضعیت دستمزد و مزایا مقابل شهرداری اهواز بازداشت شده بودند. گفتنی است کارگران بازداشت شده پس از گذشت پنج روز با قرار کفالت آزاد شدند.

MEHR NEWSAGENCY
Photo: Hossein Esmaili

یک کارگر زحمتکش شهرداری، در تنهایی روزه خود را افطار می کند.

نوش جان برادر! ببخش که به سفره های پرهزینه افطار دعوت نمی شوی... آخر نه تو اختلاس کننده ای، نه ماشین یک میلیاردی داری، نه جزو معاونین سرشناس حقوق ۱۰۰ میلیونی هستی، تازه مگر آقازاده ای؟؟!!!!!!

مبارزه زحمتکشان علیه قراردادهای موقت

با ادامه سیاست‌های اقتصادی برای "آزاد سازی" اقتصاد، در سال جدید شاهد تعطیلی ده‌ها کارخانه و مراکز اقتصادی و بیکار شدن هزاران کارگر بوده‌ایم. دولت راه برون رفت از بحران اقتصادی را جذب سرمایه‌های جهانی می‌داند، و تحقق هدف خود را در ادامه سیاست‌های ویرانگر خصوصی سازی، آزاد سازی قیمت‌ها، آزاد سازی مزد کارگران و تلاش برای حذف قانون کار و یورش به امنیت شغلی کارگران می‌بیند.

در تمجید "مزایای اقتصاد آزاد"، اخیراً معاون وزیر کار کلانتری گفت، "برای تحقق اقتصاد مقاومتی... خصوصی سازی باید به معنای واقعی در کشور اتفاق بیافتد... دنیا سال‌هاست دانسته که اقتصاد دولتی دیگر جوابگو نیست" (خبرگزاری مهر، ۳۱ فروردین ماه ۹۵)؛ و در تأکید این روند، آقای روحانی گفت، "دولت باید در سپردن کارها به مردم [بخوان سرمایه‌داران] از خود خلع ید کند" (خبرگزاری مهر، ۱ اردیبهشت ماه ۹۵).

آقای روحانی نمی‌گوید که خصوصی سازی از زمان آقای رفسنجانی تا کنون چه نتیجه‌ای در اقتصاد و جامعه به بار آورده است؟ آیا دزدی‌های کلان، گرانی، بیکاری، فقر، افزایش فحشا همگی نتیجه خصوصی سازی نیست؟

سندیکاهای کارگری مخالف خصوصی سازی هستند. باید با تربیت مدیران لایق و کارآمد از جوانان کشور به راه اندازی صنایع ورشکسته همت گماشت. مدیران لایق و ضد فساد در ایران کم نیستند اما آنان در دایره دزدان نمی‌گنجند!

ناهنجاری های اجتماعی فزونی می گیرد.

پس از کلیه فروشی به اجاره رحم زنان رسیده ایم از ۲۰۰ هزار تومان تا یک میلیون و نیم.

۶ میلیون ۸۰۰ هزار نفر بی خانمان در ایران

ایرانی ها روزانه ۱۱۰ میلیارد تومان پول مواد می دهند

هر ساعت ۱۸ طلاق ثبت می شود

آیا وقت آن نرسیده که مسولین بر این اخبار توضیحی بنویسند؟ چه اتفاقی می افتد که در هر ساعت ۱۸ طلاق صورت می گیرد؟ آیا بخشی از طلاق گرفته ها به مواد مخدر روی نمی آورند؟ ۶ میلیون ۸۰۰ هزار نفر بی خانمان محصول چه سیاستی است؟

استقبال از ماه رمضان با چاشنی افزایش قیمت

همه ساله با نزدیک شدن به ایام خاص همچون نوروز و یا ماه رمضان بارها جمله کلیشه ای « مردم نگران نباشند » از سوی مسوولان به گوش می رسد. این بار هم رسانه ها از تولید و ذخیره سازی کافی محصولات موردنیاز برای همه خانواده ها خبر داده اند. در روز های اخیر قیمت خرما از کیلوی ۲۵۰۰ در طی ششماه اخیر به ۹ الی ۱۰ هزار تومان در روزهای اخیر رسیده است. مرغ در هفته گذشته ۴۰ درصد گران شده است. گران شدن لبنیات، شکر، چای هم چراغ خاموش افزایش یافته است.

گسترش فقر در میان زنان

بر پایه آمار رسمی، ۵ تا ۸ درصد از کل کارگران را زنان کارگر تشکیل می‌دهند که همین خود نشانه آشکار وجود تبعیض در انتخاب شغل است و محدودیت "قانونی" و اعمال دیدگاه‌های عقب مانده در عرصه کار و زندگی زنان زحمتکش را ثابت می‌کند. از آنجاکه اغلب زنان کارگر و کارمند در بخش خدماتی مشغول به‌کارند و بیشتر زنان کارگر در کارگاه‌های کوچک اشتغال دارند، وضعیت دستمزد و حق بیمه و بازنشستگی آنان در هاله‌ای از ابهام قرار دارد. آمارهای رسمی وزارت کار و مرکز آمار حاکی از آن است که: "زنان کارگر کمتر از حداقل قانونی مصوب شورای عالی کار دستمزد دریافت می‌کنند. ... زنان در اغلب کارگاه‌های کوچک یک‌چهارم مزد قانونی را دریافت کرده و به‌دلیل اینکه بیشتر آن‌ها سرپرست خانوار و یا خودسرپرست هستند، نیازمند پول و تأمین معیشت خود و خانواده‌هایشان بوده و به‌اجبار تن به قراردادهای سفید امضاء و موقت می‌دهند. ... شرکت‌هایی هم که از کارگران پیمانی و قرارداد موقت استفاده می‌کنند، به‌دلیل اجبار و محدودیت که زنان برای کار و انتخاب شغل دارند، کمتر از حقوق مصوب به آن‌ها پرداخت می‌کنند و بیمه هم نمی‌شوند".

آنچه سبب رشد و گسترش فقر و تبعیض در میان زنان- به‌ویژه زنان طبقه کارگر و لایه‌های محروم جامعه- شده و می‌شود، علاوه بر دیدگاه‌های ارتجاعی و زن‌ستیز، اجرای برنامه‌های اقتصادی- اجتماعی با تفکر سرمایه داری است.

مبارزه با این سیاست‌های مخرب، بخشی از مبارزه سندیکاهای کارگری در راه تأمین حقوق مساوی و الغای تبعیض جنسیتی به‌ضد زنان میهن ماست!

نشان طلا برای دختر کماندار ایرانی

سمیه عباسپور کماندار کشورمان در آخرین روز از رقابت‌های تورنمنت انتخابی تیراندازی با کمان پارالمپیک به مدال طلای بخش انفرادی کامپوند دست یافت.

عباسپور در رقابت نهایی کامپوند به مصاف حریفی از اوکراین رفت و توانست با اقتدار به عنوان قهرمانی دست یابد.

وی پیش از این موفق شده بود با کسب نشان برنز از رقابت‌های بخش کسب سهمیه، مجوز حضور در پارالمپیک ریو را نیز تصاحب کند و با مدال طلای بخش جهانی به کار خود در این مسابقات پایان داد.

افتخار ورزش ایران

پروانه کاظمی تنها بانوی ایرانی است که توانسته است مستقل چندین قله‌ی هشت هزار متری را صعود کند، همچنین او تنها بانوی جهان است که توانسته است با صعود همزمان دو قله اورست و لوتسه رکورد جهانی را کسب کند. با وجودی که برای یک بانو این‌ها افتخارات بسیار بزرگی است، اما جالب است بدانیم که، تا حال هیچ کس در ایران نخواستہ است اسپانسر ی او را قبول کند! تنها افتخاراتش برای ایران است.

این همان موجود گران بهایی است که برخی معتقدند حقوق
انسانی اش نصف مرد است

زنان تلاش می کنند

تا با مردان برابر شوند!

و چه تلاش بیهوده و مبهمی است

برابری با مردانی که

دنیا را به آشوب و جنگ کشیده اند

و کلید انفجار جهان را در دست دارند

اینطور نمی شود!

باید فکر دیگری کرد...

شاید بهتر باشد

مردان تلاش کنند

تا با زنان برابر شوند!

برابری با زنانی که

تمام شبهای جنگ زده ی تاریخ را

با رویای صلح خوابیده اند!...

«شاهین جانپاک»

من شیما بابایی هستم

در سرزمین پول، انسانیت جرم است و تو مجرم شناخته میشوی ...

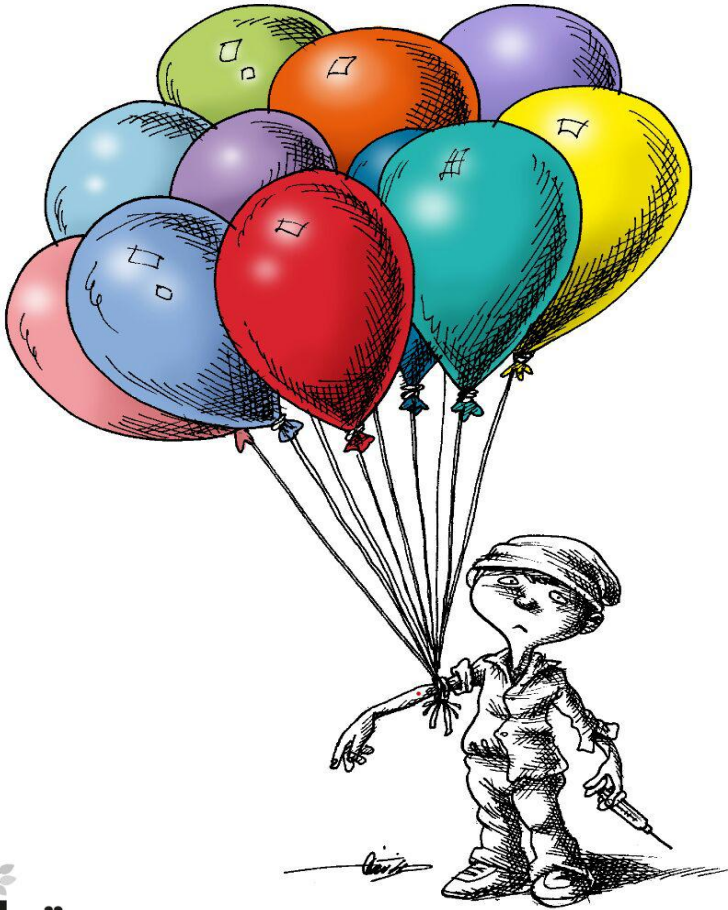
شک ندارم بعدها بشریت جلوی توزانو خواهد زد!..

وقتی که فعال حقوق کودکان کار جرم نباشد!

جای تو در زندان نیست دختر مهربانم ..

۱۲ ژوئن برابر با ۲۳ خرداد، سالروز جهانی مبارزه برای لغو کار کودکان است و امسال سازمان جهانی کار، شعار «توقف کار کودکان در زنجیره تامین» را برای آن برگزید

اعتیاد کودکان

بسیاری از کودکان کار در معرض اعتیاد، آزار جنسی و بیماری هستند.

هرگز شادی آدمها را از میزان خنده هایشان نسنجید

هرگز تنهایی آدمها را از تعداد دوستانشان قضاوت نکنید

هرگز تحمل آدمها را از میزان ایستادگی شان تخمین نزنید

هرگز..... انسان ها را دوست بدارید . انسان دوستی اولین قدم برای هر حرکتی اجتماعی است

در عجبم، برهنگی زنان عریان را دیدیم و فریاد کشیدیم
اما

پاهای برهنه کودکان شهرمان را دیدیم و سکوت کردیم،
شاید هنوز راه درازی در پیش داریم تا بفهمیم که گناه
برهنگان را به پای خودشان خواهند نوشت
اما گناه پاهای برهنه را به پای ما.

TASNIM NEWS
COM

